EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 13.6.2025
COM(2025) 308 final

ANNEX 5

PŘÍLOHA

návrhu rozhodnutí Rady

o podpisu rozsáhlého balíčku dohod za účelem konsolidace, prohloubení a rozšíření dvoustranných vztahů se Švýcarskou konfederací jménem Evropské unie a o prozatímním provádění Dohody o podmínkách účasti Švýcarské konfederace na činnosti Agentury Evropské unie pro Kosmický program

POZMĚŇOVACÍ PROTOKOL
K DOHODĚ
MEZI EVROPSKÝM SPOLEČENSTVÍM
A ŠVÝCARSKOU KONFEDERACÍ
O OBCHODU SE ZEMĚDĚLSKÝMI PRODUKTY

EVROPSKÁ UNIE, dále jen „Unie“,

a

ŠVÝCARSKÁ KONFEDERACE, dále jen „Švýcarsko“,

dále jen „strany“,

PŘIPOMÍNAJÍCE cíl Dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o obchodu se zemědělskými produkty, uzavřené v Lucemburku dne 21. června 1999 (dále jen „dohoda“), posílit vztahy v oblasti volného obchodu mezi stranami zlepšením přístupu obou stran na trh se zemědělskými produkty druhé strany;

PŘIPOMÍNAJÍCE svrchovanost stran, pokud jde o jejich zemědělskou politiku;

UZNÁVAJÍCE potřebu změnit dohodu v důsledku zřízení společného prostoru bezpečnosti potravin prostřednictvím Protokolu k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o obchodu se zemědělskými produkty, kterým se vytváří společný prostor bezpečnosti potravin, uzavřeného v […] dne […] (dále jen „protokol, kterým se vytváří společný prostor bezpečnosti potravin“), jenž zahrnuje určité oblasti, jež dosud spadaly do oblasti působnosti dohody;
UZNÁVAJÍCE potřebu přizpůsobit institucionální ustanovení dohody, zvýšit její účinnost a účelnost a zajistit soulad se společným prostorem bezpečnosti potravin;

POTVRZUJÍCE, že dohoda by měla být založena na rovnosti, reciprocitě a obecné rovnováze výhod, práv a povinností stran v oblastech, na něž se dohoda vztahuje;

PŘIPOMÍNAJÍCE vnitřní vazbu mezi dohodou a šesti jinými dohodami mezi Evropským společenstvím a Švýcarskem, uzavřenými v Lucemburku dne 21. června 1999;

POTVRZUJÍCE vnitřní vazbu mezi dohodou a společným prostorem bezpečnosti potravin zřízeným protokolem, kterým se vytváří společný prostor bezpečnosti potravin, s nímž tvoří soudržný celek,

SE DOHODLY TAKTO:

ČLÁNEK 1

Změny dohody a jejích příloh

Dohoda se mění takto:

1) Veškeré odkazy na „Evropské společenství“ nebo „Společenství“ v dohodě se považují za odkazy na Evropskou unii;

2) článek 5 se nahrazuje tímto:

„ČLÁNEK 5

Odstranění technických překážek obchodu se zemědělskými produkty

S cílem podpořit obchod se zemědělskými produkty strany odstraní nebo omezí technické překážky v souladu s těmito přílohami dohody:

– Příloha 7 o obchodu s vinařskými produkty,

– Příloha 8 o vzájemném uznávání a ochraně názvů lihovin a aromatizovaných vinných nápojů,

– Příloha 9 o ekologicky vyprodukovaných zemědělských produktech a potravinách,

– Příloha 10 o uznávání kontrol dodržování obchodních podmínek pro ovoce a zeleninu,

– Příloha 12 o ochraně označení původu a zeměpisných označení zemědělských produktů a potravin.“;

3) článek 6 se nahrazuje tímto:

„ČLÁNEK 6

Společný výbor pro zemědělství

1. Zřizuje se Společný výbor pro zemědělství.

Společný výbor pro zemědělství se skládá ze zástupců stran.

2. Společnému výboru pro zemědělství spolupředsedají zástupce Unie a zástupce Švýcarska.

3. Společný výbor pro zemědělství:

a) zajišťuje řádné fungování a účinnou správu a uplatňování této dohody;

b) poskytuje fórum pro vzájemné konzultace a průběžnou výměnu informací mezi stranami, zejména s cílem nalézt řešení jakýchkoli obtíží s výkladem nebo uplatňováním dohody v souladu s článkem 7a;

c) vydává doporučení stranám v záležitostech týkajících se této dohody;

d) přijímá rozhodnutí, je-li tak stanoveno v této dohodě, a

e) vykonává jakoukoli jinou pravomoc, kterou mu uděluje tato dohoda.

4. Společný výbor pro zemědělství jedná na základě jednomyslnosti.

Rozhodnutí jsou pro strany závazná a strany přijmou veškerá nezbytná opatření k jejich provedení.

5. Společný výbor pro zemědělství zasedá nejméně jednou ročně, střídavě v Bruselu a Bernu, pokud spolupředsedové nerozhodnou jinak. Sejde se rovněž na žádost kterékoli ze stran. Spolupředsedové se mohou dohodnout, že zasedání Společného výboru pro zemědělství se uskuteční prostřednictvím videokonference nebo telekonference.

Společný výbor pro zemědělství může rozhodnout o přijetí rozhodnutí písemným postupem.

6. Společný výbor pro zemědělství přijme na svém prvním zasedání svůj jednací řád.

7. Společný výbor pro zemědělství může rozhodnout o vytvoření jakékoli pracovní skupiny nebo skupiny odborníků, která mu může být nápomocna při plnění jeho povinností.“;

4) článek 7 se nahrazuje tímto:

„ČLÁNEK 7

Zásada výlučnosti

Strany se zavazují, že spor týkající se výkladu nebo uplatňování této dohody nepředloží k jinému způsobu řešení, než který je v této dohodě stanoven.“;

5) vkládají se nové články, které znějí:

„ČLÁNEK 7a

Postup v případě obtíží s výkladem nebo uplatňováním

1. V případě obtíží s výkladem nebo uplatňováním této dohody se strany vzájemně konzultují v rámci Společného výboru pro zemědělství s cílem nalézt vzájemně přijatelné řešení. Za tímto účelem se Společnému výboru pro zemědělství poskytnou všechny užitečné informace, aby mohl situaci podrobně posoudit. Společný výbor pro zemědělství posoudí všechny možnosti, které umožní zachovat řádné fungování dohody.

2. Pokud Společný výbor pro zemědělství není schopen nalézt řešení obtíží uvedených v odstavci 1 do tří měsíců ode dne, kdy mu byly obtíže předloženy, může kterákoli strana požádat rozhodčí soud, aby spor vyřešil v souladu s pravidly stanovenými v protokolu o rozhodčím soudu k dohodě.

3. Každá strana přijme veškerá nezbytná opatření, aby v dobré víře provedla rozhodnutí rozhodčího soudu.

Strana, u níž rozhodčí soud shledal, že tuto dohodu nedodržela, informuje druhou stranu prostřednictvím Společného výboru pro zemědělství o opatřeních, která přijala, aby splnila požadavky rozhodnutí rozhodčího soudu.

4. Postupem uvedeným v odstavci 2 tohoto článku nejsou dotčeny koncese udělené a stanovené v přílohách 1 až 3 této dohody ani jejich správa.

ČLÁNEK 7b

Kompenzační opatření

1. Pokud strana, u níž rozhodčí soud shledal, že tuto dohodu nedodržela, neinformuje druhou stranu v přiměřené lhůtě stanovené v souladu s čl. IV.2 odst. 6 protokolu o rozhodčím soudu k této dohodě o opatřeních, která přijala, aby splnila požadavky rozhodnutí rozhodčího soudu, nebo pokud se druhá strana domnívá, že oznámená opatření nejsou v souladu s rozhodnutím rozhodčího soudu, může tato druhá strana přijmout přiměřená kompenzační opatření v rámci této dohody nebo protokolu, kterým se vytváří společný prostor bezpečnosti potravin (dále jen „kompenzační opatření“), s cílem odstranit možnou nerovnováhu. Oznámí straně, u níž rozhodčí soud shledal, že dohodu nedodržela, kompenzační opatření, která budou upřesněna v oznámení. Tato kompenzační opatření nabývají účinku tři měsíce ode dne tohoto oznámení.

2. Pokud Společný výbor pro zemědělství do jednoho měsíce ode dne oznámení zamýšlených kompenzačních opatření nepřijme rozhodnutí o pozastavení, změně nebo zrušení těchto kompenzačních opatření, může kterákoli strana předložit otázku přiměřenosti těchto kompenzačních opatření k rozhodčímu řízení v souladu s protokolem o rozhodčím soudu k této dohodě.

3. Rozhodčí soud rozhodne ve lhůtách stanovených v čl. III.8 odst. 3 protokolu o rozhodčím soudu k této dohodě.

4. Kompenzační opatření nemají zpětný účinek. Zejména musí být zachována práva a povinnosti, které jednotlivci a hospodářské subjekty nabyli již před nabytím účinnosti kompenzačních opatření.“;

6) v článku 9 se název nahrazuje tímto:

„Služební tajemství“;

7) vkládá se nový článek, který zní:

„ČLÁNEK 9a

Utajované informace a citlivé neutajované informace

1. Žádné ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že vyžaduje, aby některá ze stran zpřístupnila utajované informace.

2. Na nakládání s utajovanými informacemi nebo materiály poskytnutými stranami nebo vyměňovanými mezi stranami podle této dohody a na jejich ochranu se vztahuje Dohoda mezi Švýcarskou konfederací a Evropskou unií o bezpečnostních postupech pro výměnu utajovaných informací uzavřená v Bruselu dne 28. dubna 2008 a jakékoli bezpečnostní ujednání, kterými se uvedená dohoda provádí.

3. Společný výbor pro zemědělství přijme prostřednictvím rozhodnutí pokyny pro nakládání s citlivými neutajovanými informacemi, které si strany mezi sebou vyměňují, za účelem zajištění jejich ochrany.“;

8) v článku 11 se slovo „výbor“ nahrazuje slovy „Společný výbor pro zemědělství“, v čl. 12 odst. 2 se slovo „výboru“ nahrazuje slovy „Společnému výboru pro zemědělství“ a v čl. 13 odst. 2 se slovo „výboru“ nahrazuje slovy „Společného výboru pro zemědělství“;

9) článek 15 se nahrazuje tímto:

„ČLÁNEK 15

Přílohy, dodatky a protokol

Přílohy této dohody, včetně jejích dodatků, a protokol o rozhodčím soudu k této dohodě tvoří její nedílnou součást.“;

10) článek 16 se nahrazuje tímto:

„ČLÁNEK 16

Územní působnost

Tato dohoda se vztahuje na jedné straně na území, na která se vztahuje Smlouva o Evropské unii a Smlouva o fungování Evropské unie za podmínek v nich stanovených, a na straně druhé na území Švýcarska.“;

11) v článku 17 se doplňují nové odstavce, které znějí:

„5. Je-li tato dohoda vypovězena v souladu s odstavcem 3, pozbývá protokol, kterým se vytváří společný prostor bezpečnosti potravin, dnem uvedeným v odstavci 4 platnosti.

6. Přestane-li dohoda platit, zůstanou zachována práva a povinnosti, které jednotlivci a hospodářské subjekty již na základě dohody nabyli. Strany se vzájemně dohodnou, jaká opatření se přijmou v souvislosti s právy, která jsou v procesu nabývání.“;

12) přílohy 4, 5, 6 a 11 se zrušují dnem vstupu protokolu, kterým se vytváří společný prostor bezpečnosti potravin, v platnost;

13) znění obsažené v příloze tohoto protokolu se doplňuje jako protokol k dohodě.

ČLÁNEK 2

Přechodné uplatňování příloh 4, 5, 6 a 11 dohody

Účinky příloh 4, 5, 6 a 11 budou zachovány během přechodného období stanoveného v článku 32 protokolu, kterým se vytváří společný prostor bezpečnosti potravin, který podle uvedeného ustanovení začíná dnem vstupu uvedeného protokolu v platnost a končí nejpozději 24 měsíců po jeho vstupu v platnost.

Pro účely dohody se datum konce tohoto přechodného období určí rozhodnutím Společného výboru pro zemědělství zřízeného podle článku 6 dohody po oznámení Smíšeného výboru pro bezpečnost potravin zřízeného článkem 11 protokolu, kterým se vytváří společný prostor bezpečnosti potravin.

ČLÁNEK 3

Vstup v platnost

1. Tento protokol strany ratifikují nebo schválí v souladu se svými postupy. Strany si navzájem oznámí dokončení vnitřních postupů nezbytných pro vstup tohoto protokolu v platnost.

2. Tento protokol vstupuje v platnost prvním dnem druhého měsíce následujícího po uložení posledního oznámení k následujícím nástrojům:

a) Institucionální protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob;

b) Pozměňovací protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob;

c) Institucionální protokol k Dohodě o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací;

d) Pozměňovací protokol k Dohodě o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací;

e) Protokol o státní podpoře k Dohodě o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací;

f) Institucionální protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přepravě zboží a cestujících po železnici a silnici;

g) Pozměňovací protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přepravě zboží a cestujících po železnici a silnici;

h) Protokol o státní podpoře k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přepravě zboží a cestujících po železnici a silnici;

i) Institucionální protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o vzájemném uznávání posuzování shody;

j) Pozměňovací protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o vzájemném uznávání posuzování shody;

k) Dohoda mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací o pravidelném finančním příspěvku Švýcarska na snižování hospodářských a sociálních rozdílů v Evropské unii;

l) Dohoda mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o účasti Švýcarské konfederace na programech Unie;

m) Dohoda mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací o podmínkách účasti Švýcarské konfederace na činnosti Agentury Evropské unie pro Kosmický program.

Sepsáno v […] dne […] ve dvou vyhotoveních v jazyce anglickém, bulharském, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, chorvatském, irském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, rumunském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském a švédském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní řádně zplnomocnění zástupci k tomuto protokolu své podpisy.

(Podpisový blok obsahující tyto formulace ve všech 24 jazycích EU: „Za Evropskou unii“ a „Za Švýcarskou konfederaci“)

PŘÍLOHA

PROTOKOL
O ROZHODČÍM SOUDU
K DOHODĚ
MEZI EVROPSKÝM SPOLEČENSTVÍM
A ŠVÝCARSKOU KONFEDERACÍ
O OBCHODU SE ZEMĚDĚLSKÝMI PRODUKTY

KAPITOLA I

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

ČLÁNEK I.1

Oblast působnosti

Pokud jedna ze stran předloží spor k rozhodčímu řízení v souladu s čl. 7a odst. 2 nebo čl. 7b odst. 2 dohody, použijí se pravidla stanovená v tomto protokolu.

ČLÁNEK I.2

Soudní kancelář a služby sekretariátu

Mezinárodní úřad Stálého rozhodčího soudu v Haagu (dále jen „Mezinárodní úřad“) plní funkce soudní kanceláře a zajišťuje nezbytné služby sekretariátu.

ČLÁNEK I.3

Oznámení a výpočet lhůt

1. Oznámení, včetně sdělení nebo návrhů, smějí být zasílána jakýmkoli komunikačním prostředkem, který osvědčuje jejich předání nebo umožňuje jejich ověření.

2. Tato oznámení smějí být zasílána elektronicky pouze v případě, že strana pro tento účel určila nebo schválila adresu.

3. Tato oznámení se zasílají v případě Švýcarska odboru pro Evropu švýcarského Federálního ministerstva zahraničních věcí a v případě Unie právní službě Komise.

4. Jakákoli lhůta stanovená v tomto protokolu začne běžet ode dne následujícího po příslušné události nebo úkonu. Pokud poslední den pro doručení dokumentu připadá na nepracovní den orgánů Unie nebo vlády Švýcarska, končí lhůta pro doručení dokumentu první následující pracovní den. Započítávají se dny pracovního klidu, které spadají do daného období.

ČLÁNEK I.4

Oznámení o zahájení rozhodčího řízení

1. Strana, která hodlá zahájit rozhodčí řízení (dále jen „žalující strana“), zašle druhé straně (dále jen „žalovaná strana“) a Mezinárodnímu úřadu oznámení o zahájení rozhodčího řízení.

2. Rozhodčí řízení se považuje za zahájené dnem následujícím po dni, kdy je oznámení o jeho zahájení přijato žalovanou stranou.

3. Oznámení o zahájení rozhodčího řízení obsahuje tyto informace:

a) požadavek, aby byl spor předložen k rozhodčímu řízení;

b) jména a kontaktní údaje stran;

c) jméno a adresa zástupce (zástupců) žalující strany;

d) právní základ řízení (čl. 7a odst. 2 nebo čl. 7b odst. 2 dohody) a:

i) v případech uvedených v čl. 7a odst. 2 dohody otázka, která vedla ke sporu, oficiálně zařazená k vyřešení na pořad jednání Společného výboru pro zemědělství v souladu s čl. 7a odst. 1 dohody a

ii) v případech uvedených v čl. 7b odst. 2 dohody rozhodnutí rozhodčího soudu, prováděcí opatření uvedená v čl. 7a odst. 3 dohody a sporná kompenzační opatření;

e) určení jakéhokoli pravidla, které je předmětem sporu nebo se k němu vztahuje;

f) stručný popis sporu a

g) určení rozhodce, nebo má-li být jmenováno pět rozhodců, určení dvou rozhodců.

4. Žádné tvrzení o dostatečnosti oznámení o zahájení rozhodčího řízení nebrání ustavení rozhodčího soudu. Spor s konečnou platností rozhodne rozhodčí soud.

ČLÁNEK I.5

Odpověď na oznámení o zahájení rozhodčího řízení

1. Do 60 dnů od obdržení oznámení o zahájení rozhodčího řízení zašle žalovaná strana žalující straně a Mezinárodnímu úřadu odpověď na oznámení o zahájení rozhodčího řízení, která obsahuje tyto informace:

a) jména a kontaktní údaje stran;

b) jméno a adresa zástupce (zástupců) žalované strany;

c) odpověď na informace uvedené v oznámení o zahájení rozhodčího řízení v souladu s čl. I.4 odst. 3 písm. d) až f) a

d) určení rozhodce, nebo má-li být jmenováno pět rozhodců, určení dvou rozhodců.

2. Neposkytnutí odpovědi nebo neúplná či opožděná odpověď žalované strany na oznámení o zahájení rozhodčího řízení nebrání ustavení rozhodčího soudu. Spor s konečnou platností rozhodne rozhodčí soud.

3. Požádá-li žalovaná strana ve své odpovědi na oznámení o zahájení rozhodčího řízení, aby se rozhodčí soud skládal z pěti rozhodců, určí žalobce do 30 dnů od obdržení odpovědi na oznámení o zahájení rozhodčího řízení dalšího rozhodce.

ČLÁNEK I.6

Zastoupení a pomoc

1. Strany jsou před rozhodčím soudem zastoupeny jedním nebo více zástupci. Zástupcům mohou být nápomocni poradci nebo advokáti.

2. Jakákoli změna zástupců nebo jejich adres se oznámí druhé straně, Mezinárodnímu úřadu a rozhodčímu soudu. Rozhodčí soud může kdykoli z vlastního podnětu nebo na žádost účastníka řízení požadovat důkazy o pravomocích svěřených zástupcům stran.

KAPITOLA II

SLOŽENÍ ROZHODČÍHO SOUDU

ČLÁNEK II.1

Počet rozhodců

Rozhodčí soud se skládá ze tří rozhodců. Požádá-li o to žalující strana ve svém oznámení o zahájení rozhodčího řízení nebo žalovaná strana ve své odpovědi na oznámení o zahájení rozhodčího řízení, je rozhodčí soud složen z pěti rozhodců.

ČLÁNEK II.2

Jmenování rozhodců

1. Mají-li být jmenováni tři rozhodci, každá ze stran jmenuje jednoho z nich. Dva rozhodci jmenovaní stranami vyberou třetího rozhodce, který bude předsedou rozhodčího soudu.

2. Má-li být jmenováno pět rozhodců, každá ze stran jmenuje dva z nich. Čtyři rozhodci jmenovaní stranami vyberou pátého rozhodce, který bude předsedou rozhodčího soudu.

3. Pokud do 30 dnů od jmenování posledního rozhodce jmenovaného stranami nedosáhnou rozhodci dohody o výběru předsedy rozhodčího soudu, jmenuje předsedu generální tajemník Stálého rozhodčího soudu.

4. Na pomoc při výběru rozhodců, kteří mají tvořit rozhodčí soud, se vytvoří a v případě potřeby aktualizuje orientační seznam osob disponujících kvalifikacemi uvedenými v odstavci 6, který je společný pro všechny dvoustranné dohody v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní, jakož i pro Dohodu mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací o ochraně zdraví uzavřenou v […] dne […] (dále jen „dohoda o ochraně zdraví“), Dohodu mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o obchodu se zemědělskými produkty uzavřenou v Lucemburku dne 21. června 1999 (dále jen „dohoda o obchodu se zemědělskými produkty“) a Dohodu mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací o pravidelném finančním příspěvku Švýcarska na snižování hospodářských a sociálních rozdílů v Evropské unii uzavřenou v […] dne […] (dále jen „dohoda o pravidelném finančním příspěvku Švýcarska“). Společný výbor pro zemědělství tento seznam přijme a aktualizuje rozhodnutím pro účely dohody.

5. Pokud některá ze stran rozhodce nejmenuje, jmenuje jej generální tajemník Stálého rozhodčího soudu ze seznamu uvedeného v odstavci 4. Není-li takový seznam k dispozici, jmenuje rozhodce losem generální tajemník Stálého rozhodčího soudu z osob, které byly formálně navrženy jednou ze stran nebo oběma stranami pro účely odstavce 4.

6. Osoby tvořící rozhodčí soud musí být vysoce kvalifikované osoby s vazbami na strany nebo bez nich, u nichž je zaručena nezávislost a neexistence střetu zájmů, jakož i široká škála zkušeností. Musí mít zejména odborné znalosti v oblasti práva a záležitostí, na něž se vztahuje tato dohoda, nesmí přijímat pokyny od žádné ze stran a musí zastávat svou funkci jako soukromé osoby a nesmí jednat podle pokynů žádné organizace nebo vlády, pokud jde o záležitosti týkající se sporu. Předseda rozhodčího soudu musí mít rovněž zkušenosti s postupy řešení sporů.

ČLÁNEK II.3

Prohlášení rozhodců

1. Pokud se u určité osoby zvažuje její jmenování rozhodcem, oznámí tato osoba všechny okolnosti, které by mohly vyvolat oprávněné pochybnosti o její nestrannosti nebo nezávislosti. V době od svého jmenování a v průběhu celého rozhodčího řízení oznamuje rozhodce tyto okolnosti neprodleně stranám a ostatním rozhodcům, pokud tak již neučinil.

2. Rozhodce může být odvolán, pokud existují okolnosti, které by mohly vyvolat oprávněné pochybnosti o jeho nestrannosti nebo nezávislosti.

3. Strana smí požádat o odvolání rozhodce, kterého jmenovala, pouze z důvodu, který se dozvěděla až po tomto jmenování.

4. Pokud rozhodce nejedná nebo pokud nemůže *de iure* nebo *de facto* plnit svou úlohu, použije se postup pro odvolání rozhodců stanovený v článku II.4.

ČLÁNEK II.4

Odvolání rozhodců

1. Strana, která chce odvolat rozhodce, podá žádost o odvolání do 30 dnů ode dne, kdy jí bylo oznámeno jmenování daného rozhodce, nebo do 30 dnů ode dne, kdy se dozvěděla o okolnostech uvedených v článku II.3.

2. Žádost o odvolání se zasílá druhé straně, odvolanému rozhodci, ostatním rozhodcům a Mezinárodnímu úřadu. Musí v ní být uvedeny důvody žádosti o odvolání.

3. Pokud byla podána žádost o odvolání, může druhá strana tuto žádost o odvolání přijmout. Daný rozhodce může rovněž odstoupit. Přijetí žádosti o odvolání nebo odstoupení nepředstavuje uznání důvodů žádosti o odvolání.

4. Pokud do 15 dnů ode dne oznámení žádosti o odvolání druhá strana žádost o odvolání nepřijme nebo pokud daný rozhodce neodstoupí, může strana, která o odvolání žádá, požádat generálního tajemníka Stálého rozhodčího soudu, aby o odvolání rozhodl.

5. Nedohodnou-li se strany jinak, musí být v rozhodnutí uvedeném v odstavci 4 uvedeny důvody tohoto rozhodnutí.

ČLÁNEK II.5

Nahrazení rozhodce

1. S výhradou odstavce 2 tohoto článku, je-li během rozhodčího řízení nutné rozhodce nahradit, je náhradník jmenován nebo vybrán v souladu s postupem stanoveným v článku II.2, který se použije na jmenování nebo výběr rozhodce, který má být nahrazen. Tento postup se použije i v případě, že jedna strana nevyužila svého práva jmenovat rozhodce, který má být nahrazen, nebo se tohoto jmenování účastnit.

2. V případě nahrazení rozhodce se řízení obnoví ve fázi, kdy nahrazený rozhodce přestal vykonávat své funkce, nerozhodne-li rozhodčí soud jinak.

ČLÁNEK II.6

Zproštění odpovědnosti

S výjimkou případů úmyslného protiprávního jednání nebo hrubé nedbalosti se strany v maximální míře povolené platnými právními předpisy zřeknou jakýchkoli kroků proti rozhodcům za jakékoli jednání nebo opomenutí v souvislosti s rozhodčím řízením.

KAPITOLA III

ROZHODČÍ ŘÍZENÍ

ČLÁNEK III.1

Obecná ustanovení

1. Datem ustavení rozhodčího soudu je den, kdy přijal své jmenování poslední rozhodce.

2. Rozhodčí soud zajistí, aby se stranám dostalo rovného zacházení a aby každá z nich měla v příslušné fázi řízení dostatečnou možnost uplatnit svá práva a předložit svůj případ. Rozhodčí soud vede řízení tak, aby nedocházelo k průtahům a zbytečným výdajům a aby byl spor mezi stranami vyřešen.

3. Nerozhodne-li rozhodčí soud po vyslechnutí stran jinak, koná se slyšení.

4. Zašle-li strana rozhodčímu soudu sdělení, učiní tak prostřednictvím Mezinárodního úřadu a současně zašle kopii druhé straně. Mezinárodní úřad zašle kopii tohoto sdělení každému rozhodci.

ČLÁNEK III.2

Místo konání rozhodčího řízení

Místem konání rozhodčího řízení je Haag. Pokud to vyžadují výjimečné okolnosti, může rozhodčí soud zasedat na jakémkoli jiném místě, které považuje za vhodné pro své jednání.

ČLÁNEK III.3

Jazyk

1. Jazyky řízení jsou francouzština a angličtina.

2. Rozhodčí soud může nařídit, aby ke všem dokumentům připojeným k žalobnímu nároku nebo k žalobní odpovědi a ke všem dalším dokumentům předloženým v průběhu řízení v původním jazyce byl přiložen překlad do jednoho z jazyků řízení.

ČLÁNEK III.4

Žalobní nárok

1. Žalující strana zašle svůj žalobní nárok písemně žalované straně a rozhodčímu soudu prostřednictvím Mezinárodního úřadu ve lhůtě stanovené rozhodčím soudem. Žalující strana se může rozhodnout, že své oznámení o zahájení rozhodčího řízení podle článku I.4 bude považovat za žalobní nárok, pokud rovněž splňuje podmínky uvedené v odstavcích 2 a 3 tohoto článku.

2. Žalobní nárok obsahuje tyto informace:

a) informace uvedené v čl. I.4 odst. 3 písm. b) až f);

b) popis skutečností předložených na podporu žalobního nároku a

c) právní argumenty předložené na podporu žalobního nároku.

3. K žalobnímu nároku musí být pokud možno přiloženy veškeré dokumenty a jiné důkazy uvedené žalující stranou nebo by na ně měl žalobní nárok odkazovat.

ČLÁNEK III.5

Žalobní odpověď

1. Žalovaná strana zašle svou žalobní odpověď písemně žalující straně a rozhodčímu soudu prostřednictvím Mezinárodního úřadu ve lhůtě stanovené rozhodčím soudem. Žalovaná strana se může rozhodnout, že odpověď na oznámení o zahájení rozhodčího řízení podle článku I.5 bude považovat za žalobní odpověď, pokud odpověď na oznámení o zahájení rozhodčího řízení rovněž splňuje podmínky uvedené v odstavci 2 tohoto článku.

2. Žalobní odpověď musí odpovídat na body žalobního nároku uvedené v souladu s čl. III.4 odst. 2 písm. a) až c) tohoto protokolu. Musí k ní být pokud možno přiloženy veškeré dokumenty a jiné důkazy uvedené žalovanou stranou nebo by na ně měla žalobní odpověď odkazovat.

3. V žalobní odpovědi nebo v pozdější fázi rozhodčího řízení, pokud rozhodčí soud rozhodne, že prodlení je odůvodněno okolnostmi, může žalovaná strana podat protinávrh za předpokladu, že je k tomu rozhodčí soud příslušný.

4. Na protinávrh se použije čl. III.4 odst. 2 a 3.

ČLÁNEK III.6

Příslušnost pro rozhodčí řízení

1. Rozhodčí soud rozhodne o své příslušnosti na základě čl. 7a odst. 2 nebo čl. 7b odst. 2 dohody.

2. V případech uvedených v čl. 7a odst. 2 dohody má rozhodčí soud mandát ke zkoumání otázky, která vedla ke sporu, oficiálně zařazené k vyřešení na pořad jednání Společného výboru pro zemědělství v souladu s čl. 7a odst. 1 dohody.

3. V případech uvedených v čl. 7b odst. 2 dohody má rozhodčí soud, který projednával hlavní věc, mandát ke zkoumání přiměřenosti sporných kompenzačních opatření, včetně případů, kdy tato opatření byla zcela nebo zčásti přijata v protokolu, kterým se vytváří společný prostor bezpečnosti potravin.

4. Předběžná námitka nepříslušnosti rozhodčího soudu musí být podána nejpozději v žalobní odpovědi nebo – v případě protinávrhu – v replice. Skutečnost, že strana jmenovala rozhodce nebo se účastnila jeho jmenování, ji nezbavuje práva vznést takovou předběžnou námitku. Předběžná námitka ohledně toho, že by spor překročil pravomoci rozhodčího soudu, se podá, jakmile je během rozhodčího řízení vznesena otázka, která údajně překračuje jeho pravomoci. Rozhodčí soud může v každém případě přijmout předběžnou námitku podanou po uplynutí stanovené lhůty, pokud se domnívá, že k prodlení došlo z oprávněného důvodu.

5. Rozhodčí soud může o předběžné námitce uvedené v odstavci 4 rozhodnout tak, že ji bude považovat za předběžnou otázku, nebo prostřednictvím rozhodnutí ve věci samé.

ČLÁNEK III.7

Jiná písemná podání

Rozhodčí soud po konzultaci se stranami rozhodne o jiných písemných podáních kromě žalobního nároku a žalobní odpovědi, které strany musí nebo mohou předložit, a stanoví lhůtu pro jejich předložení.

ČLÁNEK III.8

Lhůty

1. Lhůty stanovené rozhodčím soudem pro předání písemných dokumentů, včetně žalobního nároku a žalobní odpovědi, nepřekročí 90 dnů, nedohodnou-li se strany jinak.

2. Rozhodčí soud přijme konečné rozhodnutí do 12 měsíců ode dne svého ustavení. Ve výjimečných případech spojených se zvláštními obtížemi může rozhodčí soud tuto lhůtu prodloužit až o další tři měsíce.

3. Lhůty stanovené v odstavcích 1 a 2 se zkrátí na polovinu:

a) na žádost žalující nebo žalované strany, pokud rozhodčí soud do 30 dnů od této žádosti po vyslechnutí druhé strany rozhodne, že se jedná o naléhavý případ, nebo

b) pokud se na tom strany dohodly.

4. V případech uvedených v čl. 7b odst. 2 dohody přijme rozhodčí soud své konečné rozhodnutí do šesti měsíců od data, kdy byla oznámena kompenzační opatření v souladu s čl. 7b odst. 1 dohody.

ČLÁNEK III.9

Předběžná opatření

1. V případech uvedených v čl. 7b odst. 2 dohody může kterákoli ze stran v kterékoli fázi rozhodčího řízení požádat o předběžná opatření spočívající v pozastavení kompenzačních opatření.

2. Žádost podle odstavce 1 musí označovat předmět sporu, okolnosti, které dokládají naléhavost, jakož i skutkové i právní důvody, které *prima facie* odůvodňují nařízení navrhovaných předběžných opatření. Musí obsahovat veškeré dostupné důkazy a důkazní návrhy, jež mají odůvodnit nařízení předběžných opatření.

3. Strana, která žádá o předběžná opatření, zašle svou žádost písemně druhé straně a rozhodčímu soudu prostřednictvím Mezinárodního úřadu. Rozhodčí soud stanoví krátkou lhůtu, v níž může druhá strana předložit písemná nebo ústní vyjádření.

4. Rozhodčí soud do jednoho měsíce od podání žádosti uvedené v odstavci 1 rozhodne o pozastavení sporných kompenzačních opatření, jsou-li splněny tyto podmínky:

a) rozhodčí soud je *prima facie* přesvědčen o opodstatněnosti věci předložené stranou, která ve své žádosti žádá o předběžná opatření;

b) rozhodčí soud se domnívá, že až do konečného rozhodnutí by strana žádající o předběžná opatření utrpěla vážnou a nenapravitelnou újmu, pokud by nedošlo k pozastavení kompenzačních opatření, a

c) újma způsobená straně žádající o předběžná opatření okamžitým uplatněním sporných kompenzačních opatření převažuje nad zájmem na okamžitém a účinném uplatňování daných opatření.

5. Rozhodnutí přijaté rozhodčím soudem podle odstavce 4 má pouze prozatímní účinek a není jím dotčeno rozhodnutí rozhodčího soudu ve věci samé.

6. Nestanoví-li rozhodnutí rozhodčího soudu v souladu s odstavcem 4 tohoto článku dřívější datum pro ukončení pozastavení, pozastavení končí přijetím konečného rozhodnutí podle čl. 7b odst. 2 dohody.

7. Aby se předešlo pochybnostem, pro účely tohoto článku se rozumí, že rozhodčí soud při zvažování příslušných zájmů strany žádající o předběžná opatření a druhé strany zohlední zájmy fyzických osob a hospodářských subjektů stran, avšak toto zohlednění nesmí vést k přiznání reprezentativnosti těchto fyzických osob nebo hospodářských subjektů před rozhodčím soudem.

ČLÁNEK III.10

Důkazní prostředky

1. Každá strana předloží důkazy o skutečnostech, které jsou základem jejího nároku nebo její obhajoby.

2. Rozhodčí soud může na žádost jedné ze stran nebo z vlastní iniciativy požádat strany o relevantní informace, které považuje za nezbytné a vhodné. Rozhodčí soud stanoví stranám lhůtu pro odpověď na jeho žádost.

3. Rozhodčí soud může na žádost jedné ze stran nebo z vlastní iniciativy požádat jakýkoli zdroj o jakékoli informace, které považuje za vhodné. Rozhodčí soud si může rovněž vyžádat stanovisko odborníků, považuje-li to za vhodné, a v příslušných případech s výhradou jakýchkoli podmínek dohodnutých stranami.

4. Všechny informace získané rozhodčím soudem podle tohoto článku se poskytnou stranám a strany mohou rozhodčímu soudu předložit k těmto informacím připomínky.

5. Rozhodčí soud poté, co si vyžádal stanovisko druhé strany, přijme vhodná opatření k řešení veškerých otázek vznesených jednou ze stran, které se týkají ochrany osobních údajů, služebního tajemství a oprávněných zájmů důvěrnosti.

6. Rozhodčí soud rozhodne o přípustnosti, relevantnosti a síle předložených důkazů.

ČLÁNEK III.11

Slyšení

1. Pokud se musí konat slyšení, rozhodčí soud po konzultaci se stranami oznámí stranám s dostatečným předstihem datum, čas a místo slyšení.

2. Slyšení je veřejné, nerozhodne-li rozhodčí soud z vážných důvodů z úřední povinnosti nebo na návrh stran jinak.

3. O každém slyšení vypracuje a podepíše předseda rozhodčího soudu protokol. Pouze tyto protokoly jsou závazné.

4. Rozhodčí soud může rozhodnout, že se slyšení uskuteční virtuálně v souladu s praxí Mezinárodního úřadu. Strany musí být o této praxi včas informovány. V takových případech se použije obdobně odstavec 1 a odstavec 3.

ČLÁNEK III.12

Absence konání

1. Pokud žalující strana ve lhůtě stanovené tímto protokolem nebo rozhodčím soudem bez dostatečného důvodu nepředloží svůj žalobní nárok, nařídí rozhodčí soud ukončení rozhodčího řízení, pokud neexistují nevyřešené otázky, u nichž může být rozhodnutí nezbytné, a pokud to rozhodčí soud považuje za vhodné.

Pokud žalovaná strana ve lhůtě stanovené tímto protokolem nebo rozhodčím soudem bez dostatečného důvodu nepředloží svou odpověď na oznámení o zahájení rozhodčího řízení nebo svou žalobní odpověď, nařídí rozhodčí soud pokračování v řízení, aniž by toto nepředložení samo o sobě považoval za přijetí tvrzení žalující strany.

Druhý pododstavec se použije i v případě, že žalující strana nepředloží repliku na protinávrh.

2. Pokud se strana řádně svolaná v souladu s čl. III.11 odst. 1 nedostaví ke slyšení a nedoloží dostatečné důvody, proč tak neučinila, může rozhodčí soud v rozhodčím řízení pokračovat.

3. Pokud strana, která byla rozhodčím soudem řádně vyzvána k předložení dalších důkazů, tak neučiní ve stanovených lhůtách, aniž by prokázala dostatečné důvody, proč tak neučinila, může rozhodčí soud rozhodnout na základě důkazů, které má k dispozici.

ČLÁNEK III.13

Ukončení řízení

1. Je-li prokázáno, že strany měly přiměřeně možnost předložit své argumenty, může rozhodčí soud prohlásit řízení za ukončené.

2. Rozhodčí soud může, považuje-li to za nezbytné vzhledem k výjimečným okolnostem, rozhodnout z vlastního podnětu nebo na žádost strany o opětovném zahájení řízení kdykoli před přijetím rozhodnutí.

KAPITOLA IV

ROZHODNUTÍ

ČLÁNEK IV.1

Rozhodnutí

Rozhodčí soud usiluje o přijetí rozhodnutí na základě konsensu. Ukáže-li se však, že není možné přijmout rozhodnutí na základě konsensu, je rozhodnutí rozhodčího soudu přijato většinou rozhodců.

ČLÁNEK IV.2

Podoba a účinek rozhodnutí rozhodčího soudu

1. Rozhodčí soud může v různých okamžicích přijímat samostatná rozhodnutí o různých otázkách.

2. Veškerá rozhodnutí se vydávají v písemné podobě a uvádějí důvody, o které se opírají. Jsou pro strany konečná a závazná.

3. Rozhodnutí rozhodčího soudu musí být podepsáno rozhodci, musí obsahovat datum jeho přijetí a místo konání rozhodčího řízení. Kopii rozhodnutí podepsaného rozhodci zašle stranám Mezinárodní úřad.

4. Mezinárodní úřad rozhodnutí rozhodčího soudu zveřejní.
Při zveřejňování rozhodnutí rozhodčího soudu Mezinárodní úřad dodržuje příslušná pravidla týkající se ochrany osobních údajů, služebního tajemství a oprávněných zájmů důvěrnosti.

Pravidla uvedená v druhém pododstavci jsou totožná pro všechny dvoustranné dohody v oblastech vnitřního trhu, jichž se Švýcarsko účastní, jakož i pro dohodu o ochraně zdraví, dohodu o obchodu se zemědělskými produkty a dohodu o pravidelném finančním příspěvku Švýcarska. Společný výbor pro zemědělství tato pravidla přijme a aktualizuje rozhodnutím pro účely dohody.

5. Strany musí splnit požadavky všech rozhodnutí rozhodčího soudu neprodleně.

6. V případech uvedených v čl. 7a odst. 2 dohody a po obdržení stanoviska stran stanoví rozhodčí soud v rozhodnutí ve věci samé přiměřenou lhůtu pro splnění požadavků svého rozhodnutí v souladu s čl. 7a odst. 3 dohody s přihlédnutím k vnitřním postupům stran.

ČLÁNEK IV.3

Rozhodné právo, pravidla výkladu, mediátor

1. Rozhodným právem je dohoda, jakož i jakékoli jiné pravidlo mezinárodního práva relevantní pro její uplatňování.

2. Předchozí rozhodnutí přijatá orgánem pro řešení sporů, pokud jde o přiměřenost kompenzačních opatření podle protokolu, kterým se vytváří společný prostor bezpečnosti potravin, který je uveden v čl. 7b odst. 1 dohody, jsou pro rozhodčí soud závazná.

3. Rozhodčí soud nesmí rozhodovat jako mediátor nebo *ex aequo et bono*.

ČLÁNEK IV.4

Vzájemně dohodnuté řešení nebo jiné důvody pro ukončení řízení

1. Strany se mohou kdykoli vzájemně dohodnout na řešení svého sporu. Každé takové řešení sdělí společně rozhodčímu soudu. Pokud je nutné, aby řešení bylo schváleno podle příslušných vnitrostátních postupů kterékoli strany, musí oznámení obsahovat odkaz na uvedený požadavek a rozhodčí řízení se pozastaví. Rozhodčí řízení se ukončí, pokud se takové schválení nevyžaduje, nebo po oznámení ukončení všech vnitrostátních postupů.

2. Pokud žalující strana v průběhu řízení písemně informuje rozhodčí soud o tom, že si nepřeje pokračovat v řízení, a pokud žalovaná strana ke dni, kdy toto sdělení rozhodčí soud obdržel, dosud neučinila žádné kroky v řízení, vydá rozhodčí soud oficiální usnesení o ukončení řízení. Rozhodčí soud rozhodne o nákladech, které nese žalující strana, odůvodňuje-li to chování této strany.

3. Dojde-li rozhodčí soud před přijetím svého rozhodnutí k závěru, že pokračování v řízení se stalo bezpředmětným nebo nemožným z jiných důvodů, než jsou důvody uvedené v odstavcích 1 a 2, informuje strany o svém záměru vydat usnesení, kterým se řízení ukončí.

První pododstavec se nepoužije, pokud existují nevyřešené otázky, o nichž může být nezbytné rozhodnout, a pokud to rozhodčí soud považuje za vhodné.

4. Rozhodčí soud zašle stranám kopii usnesení o ukončení rozhodčího řízení nebo kopii rozhodnutí přijatého dohodou stran, podepsaných rozhodci. Ustanovení čl. IV.2 odst. 2 až 5 se použijí na rozhodčí rozhodnutí přijatá dohodou stran.

ČLÁNEK IV.5

Oprava rozhodnutí rozhodčího soudu

1. Do 30 dnů od obdržení rozhodnutí rozhodčího soudu může strana oznámením druhé straně a rozhodčímu soudu prostřednictvím Mezinárodního úřadu požádat rozhodčí soud, aby ve znění rozhodnutí rozhodčího soudu opravil jakékoli chyby ve výpočtu, administrativní či typografické chyby nebo chyby či opomenutí podobné povahy. Pokud rozhodčí soud považuje žádost za oprávněnou, provede opravu do 45 dnů od obdržení žádosti. Žádost nemá odkladný účinek na lhůtu stanovenou v čl. IV.2 odst. 6.

2. Rozhodčí soud může do 30 dnů od sdělení svého rozhodnutí provést z vlastního podnětu opravy uvedené v odstavci 1.

3. Opravy uvedené v odstavci 1 tohoto článku se provádějí písemně a tvoří nedílnou součást rozhodnutí. Použije se čl. IV.2 odst. 2 až 5.

ČLÁNEK IV.6

Poplatky rozhodců

1. Poplatky uvedené v článku IV.7 musí být přiměřené s přihlédnutím ke složitosti případu, době, kterou rozhodci na případu strávili, a ke všem dalším relevantním okolnostem.

2. Vytvoří se a v případě potřeby aktualizuje seznam denních náhrad a maximálního a minimálního počtu hodin, který je společný pro všechny dvoustranné dohody v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní, jakož i pro dohodu o ochraně zdraví, dohodu o obchodu se zemědělskými produkty a dohodu o pravidelném finančním příspěvku Švýcarska. Společný výbor pro zemědělství tento seznam přijme a aktualizuje rozhodnutím pro účely dohody.

ČLÁNEK IV.7

Náklady

1. Každá strana nese své vlastní náklady a polovinu nákladů rozhodčího soudu.

2. Rozhodčí soud stanoví své náklady ve svém rozhodnutí ve věci samé. Tyto náklady zahrnují pouze:

a) poplatky rozhodců, které se uvedou zvlášť pro každého rozhodce a stanoví je sám rozhodčí soud v souladu s článkem IV.6;

b) cestovní a další výdaje rozhodců a

c) poplatky a výdaje Mezinárodního úřadu.

3. Náklady uvedené v odstavci 2 musí být přiměřené s ohledem na spornou částku, složitost sporu, dobu, kterou na případu rozhodci a veškeří odborníci jmenovaní rozhodčím soudem strávili, a veškeré další relevantní okolnosti.

ČLÁNEK IV.8

Složení zálohy na náklady

1. Na začátku rozhodčího řízení může Mezinárodní úřad požádat strany, aby složily stejnou částku jako zálohu na náklady uvedené v čl. IV.7 odst. 2.

2. V průběhu rozhodčího řízení může Mezinárodní úřad požádat strany o dodatečné zálohy kromě záloh uvedených v odstavci 1.

3. Veškeré částky uložené stranami podle tohoto článku se uhradí Mezinárodnímu úřadu a jsou vyplaceny k pokrytí skutečně vynaložených nákladů, zejména včetně poplatků zaplacených rozhodcům a Mezinárodnímu úřadu.

KAPITOLA V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK V.1

Změny

Společný výbor pro zemědělství může rozhodnutím přijmout změny tohoto protokolu.

PROTOKOL
K DOHODĚ
MEZI EVROPSKÝM SPOLEČENSTVÍM
A ŠVÝCARSKOU KONFEDERACÍ
O OBCHODU SE ZEMĚDĚLSKÝMI PRODUKTY,
KTERÝM SE VYTVÁŘÍ SPOLEČNÝ PROSTOR BEZPEČNOSTI POTRAVIN

EVROPSKÁ UNIE, dále jen „Unie“,

a

ŠVÝCARSKÁ KONFEDERACE, dále jen „Švýcarsko“,

dále jen „strany“,

ROZHODNUTY zvýšit bezpečnost potravin a krmiv v celém potravinovém řetězci na území členských států Unie a Švýcarska vytvořením společného prostoru bezpečnosti potravin, který doplňuje Dohodu mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o obchodu se zemědělskými produkty, uzavřenou v Lucemburku dne 21. června 1999;

USILUJÍCE o prevenci a tlumení přenosných nákaz zvířat, které mohou mít významný dopad na veřejné zdraví a bezpečnost potravin;

USILUJÍCE o prevenci a kontrolu škůdců a chorob rostlin;

USILUJÍCE o boj proti antimikrobiální rezistenci;

POTVRZUJÍCE svou ochotu posílit ochranu zvířat a podporovat dobré životní podmínky zvířat;

USILUJÍCE o zaručení poctivých praktik ve všech fázích produkce, zpracování a distribuce potravin a krmiv a o posílení boje proti podvodným nebo klamavým praktikám v zemědělsko-potravinovém řetězci;

PŘEJÍCE SI prohloubit své úsilí o koordinaci svých postojů a vzájemně se podporovat při své práci v rámci mezinárodních organizací;

PŘIPOMÍNAJÍCE, že Unie a Švýcarsko jsou vázány četnými dvoustrannými dohodami v různých oblastech, které stanoví zvláštní práva a povinnosti, jež jsou v některých ohledech podobné právům a povinnostem stanoveným v Unii;

PŘIPOMÍNAJÍCE, že účelem těchto dvoustranných dohod je zvýšit konkurenceschopnost Evropy a vytvořit užší hospodářské vazby mezi stranami založené na rovnosti, reciprocity a obecné rovnováze jejich výhod, práv a povinností;

ROZHODNUTY posílit a prohloubit účast Švýcarska na vnitřním trhu Unie na základě stejných pravidel, jaká platí pro vnitřní trh, při zachování jeho nezávislosti a nezávislosti jeho orgánů, a pokud jde o Švýcarsko, dodržování zásad vyplývajících z přímé demokracie, federalismu a odvětvové povahy jeho účasti na vnitřním trhu;

OPĚTOVNĚ POTVRZUJÍCE, že je zachována pravomoc švýcarského Spolkového soudu a všech ostatních švýcarských soudů, jakož i soudů členských států a Soudního dvora Evropské unie vykládat tento protokol v jednotlivých případech;

VĚDOMY SI zajištění jednotnosti v oblastech vnitřního trhu, jichž se Švýcarsko účastní, a to jak současných, tak budoucích,

SE DOHODLY TAKTO:

ČÁST I

OBECNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 1

Účel

Účelem tohoto protokolu je rozšířit oblast působnosti Dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o obchodu se zemědělskými produkty, uzavřené v Lucemburku dne 21. června 1999 (dále jen „dohoda o obchodu se zemědělskými produkty“), na celý potravinový řetězec vytvořením společného prostoru bezpečnosti potravin mezi stranami a zaručit stranám a hospodářským subjektům a jednotlivcům větší právní jistotu, rovné zacházení a rovné podmínky v oblasti vnitřního trhu spadající do oblasti působnosti společného prostoru bezpečnosti potravin.

ČLÁNEK 2

Oblast působnosti

Oblast působnosti společného prostoru bezpečnosti potravin zahrnuje všechny fáze produkce, zpracování a distribuce potravin, krmiv a vedlejších produktů živočišného původu; zdraví a dobré životní podmínky zvířat; zdraví rostlin a přípravky na ochranu rostlin; rozmnožovací materiál rostlin; antimikrobiální rezistenci; šlechtění zvířat; kontaminující látky a rezidua; materiály a předměty určené pro styk s potravinami; označení a také související úřední kontroly.

ČLÁNEK 3

Dvoustranné dohody v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní

1. Stávající a budoucí dvoustranné dohody mezi Unií a Švýcarskem v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní, se považují za soudržný celek, který zajišťuje rovnováhu mezi právy a povinnostmi mezi Unií a Švýcarskem.

2. Tento protokol představuje dvoustrannou dohodu v oblasti související s vnitřním trhem, jíž se Švýcarsko účastní.

ČLÁNEK 4

Definice

Pro účely tohoto protokolu se „právními akty přijatými na základě kteréhokoli z právních aktů uvedených v příloze I“ rozumí právní akty určené jako akty v přenesené pravomoci nebo prováděcí akty v souladu se Smlouvou o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), jakož i jiné nelegislativní právní akty přijaté na základě kteréhokoli z právních aktů uvedených v příloze I.

ČÁST II

SPOLEČNÝ PROSTOR BEZPEČNOSTI POTRAVIN

ČLÁNEK 5

Zřízení a cíle společného prostoru bezpečnosti potravin

1. Strany zřizují společný prostor bezpečnosti potravin.

2. Cíle společného prostoru bezpečnosti potravin jsou tyto:

a) zvýšení bezpečnosti potravin a krmiv v celém potravinovém řetězci;

b) zajištění vysoké úrovně zdraví lidí, zvířat a rostlin v celém potravinovém řetězci a ve všech oblastech činnosti, jejichž hlavním cílem je boj proti možnému šíření nákaz zvířat, včetně nákaz přenosných na člověka, nebo škodlivých organismů rostlin nebo rostlinných produktů, a zajištění ochrany životního prostředí před riziky, která mohou vyplývat z přípravků na ochranu rostlin;

c) integrované provádění harmonizovaných norem vztahujících se na celý potravinový řetězec;

d) zvýšené úsilí o boj proti antimikrobiální rezistenci;

e) posílení ochrany zvířat a prosazování vysokých standardů dobrých životních podmínek zvířat a

f) prohloubení společného úsilí stran o koordinaci jejich postojů a jejich vzájemnou podporu při práci v rámci mezinárodních organizací.

ČLÁNEK 6

Fungování společného prostoru bezpečnosti potravin

Strany zajistí účinné fungování společného prostoru bezpečnosti potravin. Za tímto účelem Unie nepovažuje Švýcarsko za třetí zemi, pokud jde o právní akty Unie, které jsou začleněny do tohoto protokolu v souladu s článkem 13 nebo které musí být dočasně uplatňovány v souladu s článkem 15, za předpokladu, že Švýcarsko splní svou povinnost uplatňovat všechny tyto právní akty v souladu s tímto protokolem.

ČLÁNEK 7

Výjimky

1. Povinnost začlenit právní akty stanovená v článku 13 ani povinnost dočasně uplatňovat právní akty přijaté na základě kteréhokoli z právních aktů uvedených v příloze I stanovená v článku 15 se nevztahuje na tyto oblasti:

a) Záměrné uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí a uvádění produktů, které obsahují geneticky modifikované organismy nebo z nich sestávají, a potravin a krmiv vyrobených z geneticky modifikovaných organismů na trh.

V této oblasti může Švýcarsko nadále uplatňovat ustanovení švýcarského práva za těchto podmínek:

– Švýcarsko povoluje uvádět na trh potraviny a krmiva povolené v Unii, které obsahují náhodná nebo technicky nevyhnutelná stopová množství materiálu, který obsahuje geneticky modifikované organismy, sestává z nich nebo je z nich vyroben, nepřekračující prahové hodnoty stanovené v právu Unie, při jejichž překročení musí být tyto potraviny nebo krmiva označeny jako potraviny nebo krmiva obsahující geneticky modifikované organismy nebo vyrobené z geneticky modifikovaných organismů;

– Švýcarsko povoluje uvádění na trh a používání krmiv vyrobených z geneticky modifikovaných organismů, které byly povoleny v Unii.

b) Dobré životní podmínky zvířat, včetně minimálních norem pro ochranu zvířat chovaných pro hospodářské účely, ochrany živých obratlovců během přepravy a souvisejících činností, jakož i některé požadavky na povinné označování.

V této oblasti může Švýcarsko nadále uplatňovat ustanovení švýcarského práva:

i) týkající se ochrany zvířat chovaných pro hospodářské účely;

ii) týkající se přepravy zvířat uvnitř jeho území, včetně tranzitu skotu, ovcí, koz, prasat, koní nebo drůbeže určených k porážce, a stanovující, že tento tranzit je povolen pouze po železnici nebo letecky;

iii) týkající se povinného označování živočišných produktů vyrobených bolestivými zákroky bez anestezie nebo vyrobených nuceným krmením a stanovující, že:

– produkty dovezené do Švýcarska, které byly získány ze zvířat, která byla podrobena bolestivým zákrokům bez předchozí anestezie, musí být při dodání spotřebitelům speciálně označeny. Pod pojem „bolestivé zákroky“ spadají techniky, jako je odstraňování rohů, kastrace, krácení ocasů, krácení zobáků nebo odříznutí žabích stehýnek, pokud jsou prováděny bez předchozí anestezie. Požadavek na povinné označování se nepoužije, pokud je zákaz takových praktik upraven právními předpisy v zemi původu nebo pokud je produkce certifikována jako prostá těchto postupů,

– produkty pocházející z výrobního procesu, který zahrnuje nucené krmení, musí být při dodání spotřebitelům ve Švýcarsku speciálně označeny;

iv) pokud jde o požadavky na označování týkající se chovu domácích králíků a nosnic určených k produkci vajec, stanovící, že slepičí vejce a králičí maso pocházející ze zvířat chovaných v klecovém chovu dovážené do Švýcarska musí být při dodání spotřebitelům ve Švýcarsku speciálně označeny. Tento požadavek na povinné označování se nepoužije, pokud je zákaz takových praktik upraven právními předpisy v zemi původu nebo pokud je produkce certifikována jako prostá těchto postupů;

v) zavádějící a uplatňující zákaz dovozu kožešin a kožešinových výrobků vyrobených krutým způsobem.

c) Dovoz hovězího masa ze skotu potenciálně léčeného hormonálními stimulátory růstu.

V této oblasti může Švýcarsko nadále uplatňovat ustanovení švýcarského práva za těchto podmínek:

– takové maso je dováženo pouze pro domácí spotřebu a uvádění tohoto masa na trh v Unii je nadále zakázáno,

– užití takového masa se omezí výhradně na přímý prodej spotřebiteli prostřednictvím maloobchodu, přičemž se použijí vhodná pravidla označování,

– takové maso se do Švýcarska dováží výhradně přes švýcarská stanoviště hraniční kontroly,

– je zaveden vhodný systém vysledovatelnosti a distribuce, aby se zabránilo jakékoli možnosti pozdějšího vstupu takového masa na území členských států Unie,

– Švýcarsko každoročně předloží Evropské komisi (dále jen „Komise“) zprávu o původu a místu určení dovozu a vyjmenuje v ní kontroly provedené za účelem zajištění dodržování podmínek uvedených v předchozích odrážkách.

2. Na žádost jedné ze stran se významný vývoj právního řádu stran týkající se oblastí uvedených v odstavci 1 projedná ve Smíšeném výboru pro bezpečnost potravin.

ČLÁNEK 8

Podpora v mezinárodních organizacích

Strany se dohodly, že budou usilovat o koordinaci svých postojů a vzájemnou podporu v mezinárodních organizacích v oblasti, na kterou se vztahuje společný prostor bezpečnosti potravin.

ČLÁNEK 9

Finanční příspěvek

1. Švýcarsko přispívá na financování činností agentur, informačních systémů a jiných činností Unie uvedených v článku 1 přílohy II, k nimž má přístup, v souladu s tímto článkem a přílohou II.

Smíšený výbor pro bezpečnost potravin může přijmout rozhodnutí o změně přílohy II.

2. Unie může kdykoli pozastavit účast Švýcarska na činnostech uvedených v odstavci 1 tohoto článku, pokud Švýcarsko nedodrží platební lhůtu v souladu s platebními podmínkami stanovenými v článku 2 přílohy II.

Pokud Švýcarsko nedodrží platební lhůtu, zašle Unie Švýcarsku formální upomínku. Není-li do 30 dnů ode dne obdržení této formální upomínky provedena platba v plné výši, může Unie pozastavit účast Švýcarska na příslušné činnosti.

3. Finanční příspěvek je tvořen součtem:

a) provozního příspěvku a

b) poplatku za účast.

4. Finanční příspěvek má podobu ročního finančního příspěvku a je splatný ke dnům uvedeným ve výzvách k poskytnutí finančních prostředků vydaných Komisí.

5. Provozní příspěvek vychází z klíče pro stanovení příspěvku, který je definován jako poměr hrubého domácího produktu (dále jen „HDP“) Švýcarska v tržních cenách k HDP Unie v tržních cenách.

Pro tento účel se údaji o HDP v tržních cenách stran rozumí nejnovější údaje dostupné k 1. lednu roku, v němž se provádí roční platba, poskytnuté Statistickým úřadem Evropské unie (EUROSTAT), s náležitým ohledem na Dohodu mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o spolupráci v oblasti statistiky, podepsanou v Lucemburku dne 26. října 2004. Přestane-li uvedená dohoda platit, určí se HDP Švýcarska na základě údajů poskytnutých Organizací pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD).

6. Provozní příspěvek pro každou agenturu Unie se vypočítá tak, že se klíč pro stanovení příspěvku použije na její schválený roční rozpočet zapsaný v příslušné dotační položce (příslušných dotačních položkách) rozpočtu Unie pro daný rok, přičemž se pro každou agenturu zohlední veškeré upravené provozní příspěvky vymezené v článku 1 přílohy II.

Provozní příspěvek na informační systémy a jiné činnosti se vypočítá tak, že se klíč pro stanovení příspěvku použije na příslušný rozpočet pro daný rok, jak je stanoveno v dokumentech k plnění rozpočtu, jako jsou pracovní programy nebo smlouvy.

Všechny referenční částky vycházejí z prostředků na závazky.

7. Roční poplatek za účast činí 4 % ročního provozního příspěvku vypočítaného v souladu s odstavci 5 a 6.

8. Komise Švýcarsku poskytne příslušné informace týkající se výpočtu jeho finančního příspěvku. Tyto informace se poskytují s náležitým ohledem na pravidla Unie týkající se důvěrnosti a ochrany údajů.

9. Veškeré finanční příspěvky Švýcarska nebo platby od Unie a výpočet částek, které mají být splaceny nebo obdrženy, se provádějí v eurech.

10. Pokud se vstup tohoto protokolu v platnost neshoduje s počátkem kalendářního roku, upraví se provozní příspěvek Švýcarska na daný rok v souladu s metodikou a platebními podmínkami stanovenými v článku 4 přílohy II.

11. Prováděcí pravidla k tomuto článku jsou obsažena v příloze II.

12. Tři roky po vstupu tohoto protokolu v platnost a následně každé tři roky přezkoumá Smíšený výbor pro bezpečnost potravin podmínky účasti Švýcarska podle článku 1 přílohy II a v případě potřeby je upraví.

ČÁST III

INSTITUCIONÁLNÍ USTANOVENÍ

KAPITOLA 1

OBECNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 10

Cíle

Aby bylo dosaženo účelu tohoto protokolu, poskytuje tato část institucionální řešení usnadňující trvalé a vyvážené posilování hospodářských vztahů mezi stranami v oblastech, na něž se vztahuje společný prostor bezpečnosti potravin. S ohledem na zásady mezinárodního práva stanoví tato část zejména institucionální řešení společného prostoru bezpečnosti potravin, jež jsou společná pro dvoustranné dohody, které byly nebo mají být uzavřeny v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní, aniž by se měnila oblast působnosti nebo cíle tohoto protokolu, zejména:

a) postup pro sladění tohoto protokolu s právními akty Unie, které jsou pro tento protokol relevantní;

b) jednotný výklad a uplatňování tohoto protokolu a právních aktů Unie, na něž se v tomto protokolu odkazuje;

c) dohled nad uplatňováním tohoto protokolu a uplatňování tohoto protokolu a

d) řešení sporů v rámci tohoto protokolu.

ČLÁNEK 11

Smíšený výbor pro bezpečnost potravin

1. Zřizuje se Smíšený výbor pro bezpečnost potravin.

Smíšený výbor pro bezpečnost potravin se skládá ze zástupců stran.

2. Smíšenému výboru pro bezpečnost potravin spolupředsedají zástupce Unie a zástupce Švýcarska.

3. Smíšený výbor pro bezpečnost potravin:

a) zajišťuje řádné fungování a účinnou správu a uplatňování tohoto protokolu;

b) poskytuje fórum pro vzájemné konzultace a průběžnou výměnu informací mezi stranami, zejména s cílem nalézt řešení jakýchkoli obtíží s výkladem nebo uplatňováním tohoto protokolu nebo právního aktu Unie, na který se odkazuje v tomto protokolu v souladu s článkem 20;

c) vydává doporučení stranám v záležitostech týkajících se tohoto protokolu;

d) přijímá rozhodnutí, je-li tak stanoveno v tomto protokolu a

e) vykonává jakoukoli jinou pravomoc, kterou mu uděluje tento protokol.

4. V případě změny článků 1 až 6, 10 až 15 nebo 17 nebo 18 Protokolu (č. 7) o výsadách a imunitách Evropské unie (dále jen „protokol (č. 7)“), připojeného ke Smlouvě o fungování EU, Smíšený výbor pro bezpečnost potravin odpovídajícím způsobem změní dodatek 2.

5. Smíšený výbor pro bezpečnost potravin jedná na základě jednomyslnosti.

Rozhodnutí jsou pro strany závazná a strany přijmou veškerá nezbytná opatření k jejich provedení.

6. Smíšený výbor pro bezpečnost potravin zasedá nejméně jednou ročně, střídavě v Bruselu a Bernu, pokud spolupředsedové nerozhodnou jinak. Sejde se rovněž na žádost kterékoli ze stran. Spolupředsedové se mohou dohodnout, že zasedání Smíšeného výboru pro bezpečnost potravin se uskuteční prostřednictvím videokonference nebo telekonference.

Smíšený výbor pro bezpečnost potravin může rozhodnout o přijetí rozhodnutí písemným postupem.

7. Smíšený výbor pro bezpečnost potravin přijme na svém prvním zasedání svůj jednací řád.

8. Smíšený výbor pro bezpečnost potravin může rozhodnout o vytvoření jakékoli pracovní skupiny nebo skupiny odborníků, která mu může být nápomocna při plnění jeho povinností.

KAPITOLA 2

SLADĚNÍ PROTOKOLU S PRÁVNÍMI AKTY UNIE

ČLÁNEK 12

Účast na vypracovávání právních aktů Unie („tvorba rozhodnutí“)

1. Při vypracovávání návrhu právního aktu Unie v souladu se Smlouvou o fungování EU v oblasti, na niž se vztahuje tento protokol, o tom Komise informuje Švýcarsko a neformální cestou konzultuje odborníky Švýcarska stejně, jako žádá o stanoviska odborníků z členských států Unie pro vypracování svých návrhů.

Na žádost kterékoli strany se uskuteční předběžná výměna názorů ve Smíšeném výboru pro bezpečnost potravin.

Strany se na žádost kterékoli z nich znovu vzájemně konzultují v rámci Smíšeného výboru pro bezpečnost potravin v důležitých okamžicích fáze předcházející přijetí právního aktu Unií, a to v průběžném informačním a konzultačním procesu.

2. Při přípravě aktů v přenesené pravomoci týkajících se základních aktů práva Unie v oblasti, na niž se vztahuje tento protokol, v souladu se Smlouvou o fungování EU Komise zajistí, aby se do přípravy návrhů Švýcarsko zapojilo v co největší míře, a vede konzultace s odborníky Švýcarska na stejném základě jako s odborníky z členských států Unie.

3. Při přípravě prováděcích aktů týkajících se základních aktů práva Unie v oblasti, na niž se vztahuje tento protokol, v souladu se Smlouvou o fungování EU Komise zajistí, aby se do přípravy návrhů, které později předloží výborům, jež jsou Komisi nápomocny při výkonu jejích výkonných pravomocí, Švýcarsko zapojilo v co největší míře, a vede konzultace s odborníky Švýcarska na stejném základě jako s odborníky z členských států Unie.

4. Je-li to nutné k zajištění řádného fungování tohoto protokolu, odborníci Švýcarska se podílejí na práci výborů, na něž se nevztahují odstavce 2 a 3. Seznam těchto výborů a případně dalších výborů s podobnými charakteristikami vypracuje a aktualizuje Smíšený výbor pro bezpečnost potravin.

5. Tento článek se nepoužije na právní akty Unie nebo jejich ustanovení spadající do oblasti působnosti výjimky uvedené v čl. 13 odst. 7.

ČLÁNEK 13

Začlenění právních aktů Unie

1. Aby byla zaručena právní jistota a jednotnost práva v oblasti související s vnitřním trhem, jíž se Švýcarsko účastní na základě tohoto protokolu, Švýcarsko a Unie zajistí, aby právní akty Unie přijaté v oblasti, na niž se vztahuje tento protokol, byly do tohoto protokolu začleněny co nejdříve po přijetí.

2. Právní akty Unie začleněné do tohoto protokolu v souladu s odstavcem 4 jsou po začlenění do tohoto protokolu součástí právního řádu Švýcarska, případně s výhradou úprav, o nichž rozhodne Smíšený výbor pro bezpečnost potravin.

3. Přijme-li Unie právní akt v oblasti, na niž se vztahuje tento protokol, co nejdříve o tom informuje Švýcarsko prostřednictvím Smíšeného výboru pro bezpečnost potravin. Smíšený výbor pro bezpečnost potravin k danému tématu uspořádá výměnu názorů na žádost kterékoli strany.

4. Smíšený výbor pro bezpečnost potravin jedná v souladu s odstavcem 1 tím, že co nejdříve přijme rozhodnutí o změně oddílu 2 přílohy I, včetně nezbytných úprav.

5. Aniž jsou dotčeny odstavce 1 a 2, může Smíšený výbor pro bezpečnost potravin, v zájmu zajištění soudržnosti tohoto protokolu s přílohou I ve znění podle odstavce 4, navrhnout ke schválení stranami v souladu s jejich vnitřními postupy revizi tohoto protokolu.

6. Odkazy v tomto protokolu na právní akty Unie, které již nejsou v platnosti, se považují za odkazy na právní akt Unie o zrušení začleněný do přílohy I tohoto protokolu ode dne vstupu v platnost rozhodnutí Smíšeného výboru pro bezpečnost potravin o odpovídající změně přílohy I tohoto protokolu podle odstavce 4, není-li v uvedeném rozhodnutí stanoveno jinak.

7. Povinnost stanovená v odstavci 1 se nevztahuje na právní akty Unie nebo jejich ustanovení spadající do oblasti působnosti výjimky uvedené v článku 7.

8. S výhradou článku 14 vstupují rozhodnutí Smíšeného výboru pro bezpečnost potravin podle odstavce 4 v platnost okamžitě, avšak v žádném případě přede dnem, kdy začne být odpovídající právní akt Unie použitelný v Unii.

9. Aby usnadnily proces přijímání rozhodnutí, spolupracují strany v dobré víře během celého průběhu postupu stanoveného v tomto článku.

ČLÁNEK 14

Plnění ústavních povinností Švýcarskem

1. Během výměny názorů uvedené v čl. 13 odst. 3 informuje Švýcarsko Unii o tom, zda rozhodnutí uvedené v čl. 13 odst. 4 ke své závaznosti vyžaduje, aby Švýcarsko splnilo své ústavní povinnosti.

2. Pokud rozhodnutí uvedené v čl. 13 odst. 4 ke své závaznosti vyžaduje, aby Švýcarsko splnilo své ústavní povinnosti, má na to Švýcarsko maximálně dva roky ode dne sdělení této informace podle odstavce 1, s výjimkou případů konání referenda, kdy se toto období prodlouží o jeden rok.

3. Dokud Švýcarsko nesdělí, že splnilo své ústavní povinnosti, provádějí strany rozhodnutí uvedené v čl. 13 odst. 4 prozatímně, pokud Švýcarsko Unii neinformuje, že prozatímní provádění rozhodnutí není možné, a neuvede pro to důvody.

Prozatímní provádění nesmí v žádném případě nastat přede dnem, kdy začne být odpovídající právní akt Unie použitelný v Unii.

4. Jakmile Švýcarsko splní své ústavní povinnosti uvedené v odstavci 1, neprodleně to oznámí Unii prostřednictvím Smíšeného výboru pro bezpečnost potravin.

5. Rozhodnutí vstupuje v platnost dnem doručení oznámení podle odstavce 4, avšak v žádném případě přede dnem, kdy začne být odpovídající právní akt Unie použitelný v Unii.

ČLÁNEK 15

Dočasné použití právních aktů
přijatých na základě kteréhokoli z právních aktů uvedených v příloze I

1. Pokud je právní akt přijatý na základě kteréhokoli z právních aktů uvedených v příloze I použitelný v Unii před přijetím příslušného rozhodnutí Smíšeného výboru pro bezpečnost potravin podle čl. 13 odst. 4, Švýcarsko tento akt dočasně použije ode dne jeho použitelnosti v Unii, aby bylo zaručeno jeho souběžné používání.

Dočasné použití podle prvního pododstavce tohoto odstavce končí vstupem v platnost rozhodnutí Smíšeného výboru pro bezpečnost potravin v souladu s čl. 13 odst. 8 nebo jeho prozatímním prováděním v souladu s čl. 14 odst. 3, nerozhodne-li Smíšený výbor pro bezpečnost potravin o pozdějším ukončení.

2. Pokud za výjimečných okolností a z objektivně opodstatněných důvodů nemůže Švýcarsko dočasně použít právní akt zcela nebo zčásti podle odstavce 1, neprodleně to oznámí Smíšenému výboru pro bezpečnost potravin a uvede důvody, proč tak nemůže učinit. Strany se vzájemně konzultují při nejbližší příležitosti v rámci Smíšeného výboru pro bezpečnost potravin.

3. Pokud Švýcarsko dočasně nebo prozatímně neuplatňuje právní akt v souladu s odstavcem 1, může Unie přijmout opatření nezbytná k zajištění integrity svého prostoru bezpečnosti potravin. Unie tato opatření neprodleně oznámí Smíšenému výboru pro bezpečnost potravin a uvede důvody, proč tak učinila.

ČLÁNEK 16

Zveřejnění právních aktů přijatých na základě kteréhokoli z právních aktů uvedených v příloze I

Strany neprodleně a snadno přístupným způsobem zveřejní a aktualizují seznam nelegislativních právních aktů přijatých na základě kteréhokoli z právních aktů uvedených v příloze I, které jsou začleněny do tohoto protokolu v souladu s článkem 13 nebo které musí být dočasně používány v souladu s článkem 15.

KAPITOLA 3

VÝKLAD A UPLATŇOVÁNÍ PROTOKOLU

ČLÁNEK 17

Zásada jednotného výkladu

1. Za účelem dosažení cílů stanovených v tomto protokolu a v souladu se zásadami mezinárodního práva veřejného se dvoustranné dohody v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní, a právní akty Unie, na něž se v těchto dohodách odkazuje, vykládají a uplatňují jednotně v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní.

2. Právní akty Unie, na něž se v tomto protokolu odkazuje, a ustanovení tohoto protokolu, pokud jejich uplatňování zahrnuje pojmy práva Unie, se před podpisem tohoto protokolu i po podpisu vykládají a uplatňují v souladu s judikaturou Soudního dvora Evropské unie.

ČLÁNEK 18

Zásada účinného a harmonického uplatňování

1. Komise a příslušné švýcarské orgány spolupracují a vzájemně si pomáhají při zajišťování dohledu nad uplatňováním tohoto protokolu. Mohou si vyměňovat informace o činnostech dohledu nad uplatňováním tohoto protokolu. Mohou si vyměňovat názory a projednávat otázky společného zájmu.

2. Každá strana přijme vhodná opatření k zajištění účinného a harmonického uplatňování tohoto protokolu na svém území.

3. Dohled nad uplatňováním tohoto protokolu provádějí strany společně v rámci Smíšeného výboru pro bezpečnost potravin.

Pokud se Komise nebo příslušné švýcarské orgány dozvědí o případu nesprávného uplatňování dohody, může být záležitost postoupena Smíšenému výboru pro bezpečnost potravin s cílem nalézt přijatelné řešení.

4. Jak Komise, tak příslušné švýcarské orgány dohlížejí na uplatňování tohoto protokolu druhou stranou. Použije se postup stanovený v článku 20.

Jsou-li k zajištění účinného a harmonického uplatňování tohoto protokolu nezbytné určité kontrolní pravomoci orgánů Unie ve vztahu k jedné straně, jako jsou vyšetřovací a rozhodovací pravomoci, musí být v tomto protokolu konkrétně stanoveny.

ČLÁNEK 19

Zásada výlučnosti

Strany se zavazují, že v případě sporů ohledně výkladu nebo uplatňování tohoto protokolu a právních aktů Unie, na něž se v tomto protokolu odkazuje, nebo případně ohledně souladu rozhodnutí, jež Komise přijme na základě tohoto protokolu, s tímto protokolem nebudou usilovat o jiné způsoby řešení, než které jsou stanoveny v tomto protokolu.

ČLÁNEK 20

Postup v případě obtíží s výkladem nebo uplatňováním

1. V případě obtíží s výkladem nebo uplatňováním tohoto protokolu nebo právního aktu Unie, na který se v tomto protokolu odkazuje, se strany vzájemně konzultují v rámci Smíšeného výboru pro bezpečnost potravin s cílem nalézt vzájemně přijatelné řešení. Za tímto účelem se Smíšenému výboru pro bezpečnost potravin poskytnou všechny užitečné informace, aby mohl situaci podrobně posoudit. Smíšený výbor pro bezpečnost potravin posoudí všechny možnosti, které umožní zachovat řádné fungování tohoto protokolu.

2. Pokud Smíšený výbor pro bezpečnost potravin není schopen nalézt řešení obtíží uvedených v odstavci 1 do tří měsíců ode dne, kdy mu byly obtíže předloženy, může kterákoli strana požádat rozhodčí soud, aby spor vyřešil v souladu s pravidly stanovenými v dodatku 1.

3. Pokud dá spor podnět k otázce výkladu nebo uplatňování některého ustanovení uvedeného v čl. 17 odst. 2 a pokud je výklad takového ustanovení relevantní pro vyřešení sporu a nezbytný k tomu, aby o sporu mohl rozhodnout, předloží rozhodčí soud tuto otázku Soudnímu dvoru Evropské unie.

Pokud dá spor podnět k otázce výkladu nebo uplatňování některého ustanovení spadajícího do oblasti působnosti výjimky z povinnosti dynamické harmonizace uvedené v čl. 13 odst. 7 a pokud spor nezahrnuje výklad nebo použití pojmů práva Unie, vyřeší rozhodčí soud spor bez předložení této otázky Soudnímu dvoru Evropské unie.

4. Pokud rozhodčí soud pokládá otázku Soudnímu dvoru Evropské unie podle odstavce 3:

a) rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie je pro rozhodčí soud závazné a

b) Švýcarsko požívá stejných práv jako členské státy a orgány Unie a obdobně podléhá stejným řízením před Soudním dvorem Evropské unie.

5. Každá strana přijme veškerá nezbytná opatření, aby v dobré víře provedla rozhodnutí rozhodčího soudu.

Strana, u níž rozhodčí soud shledal, že tento protokol nedodržela, informuje druhou stranu prostřednictvím Smíšeného výboru pro bezpečnost potravin o opatřeních, která přijala, aby splnila požadavky rozhodnutí rozhodčího soudu.

ČLÁNEK 21

Kompenzační opatření

1. Pokud strana, u níž rozhodčí soud shledal, že tento protokol nedodržela, neinformuje druhou stranu v přiměřené lhůtě stanovené v souladu s čl. IV.2 odst. 6 dodatku 1 o opatřeních, která přijala, aby splnila požadavky rozhodnutí rozhodčího soudu, nebo pokud se druhá strana domnívá, že oznámená opatření nejsou v souladu s rozhodnutím rozhodčího soudu, může tato druhá strana přijmout přiměřená kompenzační opatření v rámci tohoto protokolu nebo jakékoli jiné dvoustranné dohody v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní, nebo dohody o obchodu se zemědělskými produkty (dále jen „kompenzační opatření“), s cílem odstranit možnou nerovnováhu. Oznámí straně, u níž rozhodčí soud shledal, že tento protokol nedodržela, kompenzační opatření, která budou upřesněna v oznámení. Tato kompenzační opatření nabývají účinku tři měsíce ode dne tohoto oznámení.

2. Pokud Smíšený výbor pro bezpečnost potravin do jednoho měsíce ode dne oznámení zamýšlených kompenzačních opatření nepřijme rozhodnutí o pozastavení, změně nebo zrušení těchto kompenzačních opatření, může kterákoli strana předložit otázku přiměřenosti těchto kompenzačních opatření k rozhodčímu řízení v souladu s dodatkem 1.

3. Rozhodčí soud rozhodne ve lhůtách stanovených v čl. III.8 odst. 4 dodatku 1.

4. Kompenzační opatření nemají zpětný účinek. Zejména musí být zachována práva a povinnosti, které jednotlivci a hospodářské subjekty nabyli již před nabytím účinnosti kompenzačních opatření.

ČLÁNEK 22

Spolupráce mezi jurisdikcemi

1. V zájmu podpory jednotného výkladu se švýcarský Spolkový soud a Soudní dvůr Evropské unie dohodnou na dialogu a jeho podmínkách.

2. Švýcarsko má právo předložit Soudnímu dvoru Evropské unie spisy účastníků řízení nebo písemná vyjádření, pokud soud členského státu Unie předloží Soudnímu dvoru Evropské unie předběžnou otázku týkající se výkladu tohoto protokolu nebo ustanovení právního aktu Unie, které jsou v ní uvedeny.

ČÁST IV

JINÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 23

Odkazy na území

Pokud právní akty Unie začleněné do tohoto protokolu v souladu s článkem 13 nebo akty, které mají být dočasně používány v souladu s článkem 15, odkazují na území „Evropské unie“, „Unie“, „společného trhu“ nebo „vnitřního trhu“, považují se tyto odkazy pro účely tohoto protokolu za odkazy na území uvedená v článku 16 dohody o obchodu se zemědělskými produkty.

ČLÁNEK 24

Odkazy na státní příslušníky členských států Unie

Pokud právní akty Unie začleněné do tohoto protokolu v souladu s článkem 13 nebo akty, které mají být dočasně používány v souladu s článkem 15, obsahují odkazy na státní příslušníky členských států Unie, považují se tyto odkazy pro účely tohoto protokolu za odkazy na státní příslušníky členských států Unie a Švýcarska.

ČLÁNEK 25

Vstup v platnost a provedení právních aktů Unie

Ustanovení právních aktů Unie začleněných do tohoto protokolu o jejich vstupu v platnost nebo provedení se pro účely tohoto protokolu nepoužijí.

Lhůty a data pro Švýcarsko pro uvedení v platnost a provedení rozhodnutí, kterými se do tohoto protokolu začleňují právní akty Unie, vyplývají z čl. 13 odst. 8 a čl. 14 odst. 5, jakož i z ustanovení o přechodných opatřeních.

ČLÁNEK 26

Adresáti právních aktů Unie

Ustanovení právních aktů Unie, jež byly začleněny do tohoto protokolu v souladu s článkem 13 nebo které mají být dočasně používány v souladu s článkem 15 a uvádějí, že jsou určeny členským státům Unie, nejsou pro účely tohoto protokolu relevantní.

ČÁST V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 27

Služební tajemství

Představitelé, odborníci a ostatní zástupci stran jsou povinni i po skončení výkonu svých funkcí nešířit informace získané v rámci tohoto protokolu, na které se vztahuje služební tajemství.

ČLÁNEK 28

Utajované informace a citlivé neutajované informace

1. Žádné ustanovení tohoto protokolu nelze vykládat tak, že vyžaduje, aby některá ze stran zpřístupnila utajované informace.

2. Na nakládání s utajovanými informacemi nebo materiály poskytnutými stranami nebo vyměňovanými mezi stranami podle tohoto protokolu a na jejich ochranu se vztahuje Dohoda mezi Švýcarskou konfederací a Evropskou unií o bezpečnostních postupech pro výměnu utajovaných informací uzavřená v Bruselu dne 28. dubna 2008 a veškeré bezpečnostní ujednání, kterými se uvedená dohoda provádí.

3. Smíšený výbor pro bezpečnost potravin přijme prostřednictvím rozhodnutí pokyny pro nakládání s citlivými neutajovanými informacemi, které si strany mezi sebou vyměňují, za účelem zajištění jejich ochrany.

ČLÁNEK 29

Provádění

1. Strany přijmou veškerá vhodná obecná i zvláštní opatření k plnění závazků vyplývajících z tohoto protokolu a zdrží se přijímání jakýchkoli opatření, která by mohla ohrozit dosažení jeho cílů.

2. Strany přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění zamýšleného výsledku právních aktů Unie, na něž se v tomto protokolu odkazuje, a zdrží se přijímání jakýchkoli opatření, která by mohla ohrozit dosažení jeho cílů.

ČLÁNEK 30

Přílohy a dodatky

Přílohy a dodatky k tomuto protokolu jsou jeho nedílnou součástí.

ČLÁNEK 31

Územní působnost

Tento protokol se vztahuje na území uvedená v článku 16 dohody o obchodu se zemědělskými produkty.

ČLÁNEK 32

Přechodná opatření

1. Stanoví se přechodné období, které začíná dnem vstupu tohoto protokolu v platnost a končí nejpozději 24 měsíců od jeho vstupu v platnost. Přechodné období se nevztahuje na článek 11.

2. Ustanovení tohoto protokolu jiná než článek 11 se použijí od prvního dne následujícího po skončení přechodného období, s výjimkou přílohy I oddílu 2 části C bodů 14 a 15, pro něž se ustanovení tohoto protokolu použijí ode dne jeho vstupu v platnost.

3. Během přechodného období se na přílohy 4, 5, 6 a 11 uvedené dohody nadále vztahuje dohoda o obchodu se zemědělskými produkty.

4. Švýcarsko může oznámit Smíšenému výboru pro bezpečnost potravin své přání ukončit přechodné období do 24 měsíců od vstupu tohoto protokolu v platnost. V takovém případě Smíšený výbor pro bezpečnost potravin stanoví datum ukončení přechodného období a informuje o tom Společný výbor pro zemědělství zřízený článkem 6 dohody o obchodu se zemědělskými produkty.

5. Do konce přechodného období aktualizuje Smíšený výbor pro bezpečnost potravin datum začlenění uvedené v prvním pododstavci oddílu 2 přílohy I v položkách pro každý z příslušných právních aktů.

ČLÁNEK 33

Vstup v platnost

1. Tento protokol strany ratifikují nebo schválí v souladu se svými postupy. Strany si navzájem oznámí dokončení vnitřních postupů nezbytných pro vstup tohoto protokolu v platnost.

2. Tento protokol vstupuje v platnost prvním dnem druhého měsíce následujícího po uložení posledního oznámení k následujícím nástrojům:

a) Institucionální protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob;

b) Pozměňovací protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob;

c) Institucionální protokol k Dohodě o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací;

d) Pozměňovací protokol k Dohodě o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací;

e) Protokol o státní podpoře k Dohodě o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací;

f) Institucionální protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přepravě zboží a cestujících po železnici a silnici;

g) Pozměňovací protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přepravě zboží a cestujících po železnici a silnici;

h) Protokol o státní podpoře k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přepravě zboží a cestujících po železnici a silnici;

i) Pozměňovací protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o obchodu se zemědělskými produkty;

j) Institucionální protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o vzájemném uznávání posuzování shody;

k) Pozměňovací protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o vzájemném uznávání posuzování shody;

l) Dohoda mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací o pravidelném finančním příspěvku Švýcarska na snižování hospodářských a sociálních rozdílů v Evropské unii;

m) Dohoda mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o účasti Švýcarské konfederace na programech Unie;

n) Dohoda mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací o podmínkách účasti Švýcarské konfederace na činnosti Agentury Evropské unie pro Kosmický program.

ČLÁNEK 34

Změna a výpověď

1. Tento protokol lze kdykoli změnit na základě vzájemné dohody stran.

2. Kterákoli strana může tento protokol ukončit oznámením druhé straně.

3. Tento protokol pozbývá platnosti šest měsíců po obdržení oznámení uvedeného v odstavci 2.

4. V případě ukončení platnosti tohoto protokolu v souladu s odstavcem 2 tohoto článku pozbývá dohoda o obchodu se zemědělskými produkty platnosti dnem uvedeným v odstavci 3 tohoto článku. V takovém případě se použije čl. 17 odst. 4 dohody o obchodu se zemědělskými produkty.

5. Pokud je dohoda o obchodu se zemědělskými produkty ukončena v souladu s čl. 17 odst. 3 uvedené dohody, pozbývá tento protokol platnosti dnem uvedeným v čl. 17 odst. 4 uvedené dohody.

6. Pokud tento protokol pozbude platnosti, zůstanou zachována práva a povinnosti, které jednotlivci a hospodářské subjekty nabyli na základě tohoto protokolu přede dnem ukončení platnosti tohoto protokolu. Strany se vzájemně dohodnou, jaká opatření se přijmou v souvislosti s právy, která jsou v procesu nabývání.

Sepsáno v […] dne […] ve dvou vyhotoveních v jazyce anglickém, bulharském, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, chorvatském, irském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, rumunském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském a švédském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní řádně zplnomocnění zástupci k tomuto protokolu své podpisy.

(Podpisový blok obsahující tyto formulace ve všech 24 jazycích EU: „Za Evropskou unii“ a „Za Švýcarskou konfederaci“)

PŘÍLOHA I

PRÁVNÍ AKTY V OBLASTI SPOLEČNÉHO PROSTORU BEZPEČNOSTI POTRAVIN

ODDÍL 1

OBECNÁ USTANOVENÍ

Právní akty, které jsou začleněny do tohoto protokolu v souladu s článkem 13 nebo které musí být dočasně používány v souladu s článkem 15, se použijí s výhradou výjimek uvedených v článku 7 a vykládají se takto:

Není-li v technických úpravách uvedeno jinak:

– považují se práva a povinnosti stanovené pro členské státy Unie v těchto aktech za práva a povinnosti stanovené pro Švýcarsko,

– jakýkoli jiný odkaz na členské státy v těchto aktech se považuje za odkaz na Švýcarsko,

– odkazy na fyzické nebo právnické osoby, které mají bydliště nebo jsou usazeny v členských státech Unie, v těchto aktech se považují za odkazy na fyzické nebo právnické osoby, které mají bydliště nebo jsou usazeny ve Švýcarsku.

To platí při plném respektování institucionálních ustanovení.

S cílem zohlednit zvláštní povahu společného prostoru bezpečnosti potravin a pro účely čl. 18 odst. 4 poslední věty má Komise ve vztahu ke Švýcarsku pravomoci, které jí byly v těchto aktech svěřeny, není-li v technických úpravách stanoveno jinak. Kdykoli Komise vykonává tyto pravomoci, měla by spolupracovat s příslušnými švýcarskými orgány v souladu s praxí týkající se použitelných právních předpisů.

ODDÍL 2

SEZNAM PRÁVNÍCH AKTŮ

Právní akty uvedené v tomto oddíle se považují za akty zahrnující právní akty přijaté na jejich základě a začleněné do tohoto protokolu rozhodnutími Smíšeného výboru pro bezpečnost potravin v souladu s čl. 13 odst. 4 až do data začlenění uvedeného v položce pro každý příslušný právní akt uvedený v tomto oddíle.

Příslušné datum je stanoveno v příslušném rozhodnutí Smíšeného výboru pro bezpečnost potravin.

Pro účely tohoto protokolu se ustanovení právních aktů uvedených v tomto oddíle upravují takto:

Pokud některý z níže uvedených právních aktů odkazuje na povinnosti členských států podle nařízení (EU) 2016/679 nebo směrnice 2002/58/ES, považují se tyto odkazy, pokud jde o Švýcarsko, za odkaz na příslušné vnitrostátní právní předpisy.

A. Úřední kontroly a dovoz

1. 32017 R 0625: Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 ze dne 15. března 2017 o úředních kontrolách a jiných úředních činnostech prováděných s cílem zajistit uplatňování potravinového a krmivového práva a pravidel týkajících se zdraví zvířat a dobrých životních podmínek zvířat, zdraví rostlin a přípravků na ochranu rostlin, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001, (ES) č. 396/2005, (ES) č. 1069/2009, (ES) č. 1107/2009, (EU) č. 1151/2012, (EU) č. 652/2014, (EU) 2016/429 a (EU) 2016/2031, nařízení Rady (ES) č. 1/2005 a (ES) č. 1099/2009 a směrnic Rady 98/58/ES, 1999/74/ES, 2007/43/ES, 2008/119/ES a 2008/120/ES a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 a (ES) č. 882/2004, směrnic Rady 89/608/EHS, 89/662/EHS, 90/425/EHS, 91/496/EHS, 96/23/ES, 96/93/ES a 97/78/ES a rozhodnutí Rady 92/438/EHS (Úř. věst. L 95, 7.4.2017, s. 1),

   ve znění tohoto právního aktu (těchto právních aktů):

   1.1 32021 R 1756: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1756 ze dne 6. října 2021 (Úř. věst. L 357, 8.10.2021, s. 27),

   1.2 32024 R 3115: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/3115 ze dne 27. listopadu 2024 (Úř. věst. L, 2024/3115, 16.12.2024, s. 1)

   a včetně právních aktů přijatých na základě tohoto nařízení, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

Pro účely tohoto protokolu se ustanovení uvedeného nařízení upravují takto:

a) odkazy na celní režimy se považují za odkazy na příslušné švýcarské právní předpisy;

b) v příloze I se doplňují nové body, které znějí: „31. Území Švýcarska“.

B. Rozmnožovací materiál rostlin

2. 31966 L 0401: Směrnice Rady 66/401/EHS ze dne 14. června 1966 o uvádění osiva pícnin na trh (Úř. věst. 125, 11.7.1966, s. 2298).

ve znění tohoto právního aktu (těchto právních aktů):

2.1 31969 L 0063: směrnice Rady 69/63/EHS ze dne 18. února 1969 (Úř. věst. L 48, 26.2.1969, s. 8),

2.2 31971 L 0162: směrnice Rady 71/162/EHS ze dne 30. března 1971 (Úř. věst. L 87, 17.4.1971, s. 24),

2.3 31972 L 0274: směrnice Rady 72/274/EHS ze dne 20. července 1972 (Úř. věst. L 171, 29.7.1972, s. 37),

2.4 31972 L 0418: směrnice Rady 72/418/EHS ze dne 6. prosince 1972 (Úř. věst. L 287, 26.12.1972, s. 22),

2.5 31973 L 0438: směrnice Rady 73/438/EHS ze dne 11. prosince 1973 (Úř. věst. L 356, 27.12.1973, s. 79),

2.6 31975 L 0444: směrnice Rady 75/444/EHS ze dne 26. června 1975 (Úř. věst. L 196, 26.7.1975, s. 6),

2.7 31978 L 0055: směrnice Rady 78/55/EHS ze dne 19. prosince 1977 (Úř. věst. L 16, 20.1.1978, s. 23),

2.8 31978 L 0692: směrnice Rady 78/692/EHS ze dne 25. července 1978 (Úř. věst. L 236, 26.8.1978, s. 13),

2.9 31978 L 1020: směrnice Rady 78/1020/EHS ze dne 5. prosince 1978 (Úř. věst. L 350, 14.12.1978, s. 27),

2.10 31979 L 0692: směrnice Rady 79/692/EHS ze dne 24. července 1979 (Úř. věst. L 205, 13.8.1979, s. 1),

2.11 31986 L 0155: směrnice Rady 86/155/EHS ze dne 22. dubna 1986 (Úř. věst. L 118, 7.5.1986, s. 23),

2.12 31988 L 0332: směrnice Rady 88/332/EHS ze dne 13. června 1988 (Úř. věst. L 151, 17.6.1988, s. 82),

2.13 31988 L 0380: směrnice Rady 88/380/EHS ze dne 13. června 1988 (Úř. věst. L 187, 16.7.1988, s. 31),

2.14 31996 L 0072: směrnice Rady 96/72/ES ze dne 18. listopadu 1996 (Úř. věst. L 304, 27.11.1996, s. 10),

2.15 31998 L 0095: směrnice Rady 98/95/ES ze dne 14. prosince 1998 (Úř. věst. L 25, 1.2.1999, s. 1),

2.16 31998 L 0096: směrnice Rady 98/96/ES ze dne 14. prosince 1998 (Úř. věst. L 25, 1.2.1999, s. 27),

2.17 32001 L 0064: směrnice Rady 2001/64/ES ze dne 31. srpna 2001 (Úř. věst. L 234, 1.9.2001, s. 60),

2.18 32003 L 0061: směrnice Rady 2003/61/ES ze dne 18. června 2003 (Úř. věst. L 165, 3.7.2003, s. 23),

2.19 32004 L 0117: směrnice Rady 2004/117/ES ze dne 22. prosince 2004 (Úř. věst. L 14, 18.1.2005, s. 18)

a včetně právních aktů přijatých na základě této směrnice, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

3. 31966 L 0402: Směrnice Rady 66/402/EHS ze dne 14. června 1966 o uvádění osiva obilovin na trh (Úř. věst. 125, 11.7.1966, s. 2309),

ve znění tohoto právního aktu (těchto právních aktů):

3.1 31969 L 0060: směrnice Rady 69/60/EHS ze dne 18. února 1969 (Úř. věst. L 48, 26.2.1969, s. 1),

3.2 31971 L 0162: směrnice Rady 71/162/EHS ze dne 30. března 1971 (Úř. věst. L 87, 17.4.1971, s. 24),

3.3 31972 L 0274: směrnice Rady 72/274/EHS ze dne 20. července 1972 (Úř. věst. L 171, 29.7.1972, s. 37),

3.4 31972 L 0418: směrnice Rady 72/418/EHS ze dne 6. prosince 1972 (Úř. věst. L 287, 26.12.1972, s. 22),

3.5 31973 L 0438: směrnice Rady 73/438/EHS ze dne 11. prosince 1973 (Úř. věst. L 356, 27.12.1973, s. 79),

3.6 31975 L 0444: směrnice Rady 75/444/EHS ze dne 26. června 1975 (Úř. věst. L 196, 26.7.1975, s. 6),

3.7 31978 L 0055: směrnice Rady 78/55/EHS ze dne 19. prosince 1977 (Úř. věst. L 16, 20.1.1978, s. 23),

3.8 31978 L 0692: směrnice Rady 78/692/EHS ze dne 25. července 1978 (Úř. věst. L 236, 26.8.1978, s. 13),

3.9 31978 L 1020: směrnice Rady 78/1020/EHS ze dne 5. prosince 1978 (Úř. věst. L 350, 14.12.1978, s. 27),

3.10 31979 L 0692: směrnice Rady 79/692/EHS ze dne 24. července 1979 (Úř. věst. L 205, 13.8.1979, s. 1),

3.11 31986 L 0155: směrnice Rady 86/155/EHS ze dne 22. dubna 1986 (Úř. věst. L 118, 7.5.1986, s. 23),

3.12 31988 L 0332: směrnice Rady 88/332/EHS ze dne 13. června 1988 (Úř. věst. L 151, 17.6.1988, s. 82),

3.13 31988 L 0380: směrnice Rady 88/380/EHS ze dne 13. června 1988 (Úř. věst. L 187, 16.7.1988, s. 31),

3.14 31996 L 0072: směrnice Rady 96/72/ES ze dne 18. listopadu 1996 (Úř. věst. L 304, 27.11.1996, s. 10),

3.15 31998 L 0095: směrnice Rady 98/95/ES ze dne 14. prosince 1998 (Úř. věst. L 25, 1.2.1999, s. 1),

3.16 31998 L 0096: směrnice Rady 98/96/ES ze dne 14. prosince 1998 (Úř. věst. L 25, 1.2.1999, s. 27),

3.17 32001 L 0064: směrnice Rady 2001/64/ES ze dne 31. srpna 2001 (Úř. věst. L 234, 1.9.2001, s. 60),

3.18 32003 L 0061: směrnice Rady 2003/61/ES ze dne 18. června 2003 (Úř. věst. L 165, 3.7.2003, s. 23),

3.19 32004 L 0117: směrnice Rady 2004/117/ES ze dne 22. prosince 2004 (Úř. věst. L 14, 18.1.2005, s. 18)

a včetně právních aktů přijatých na základě této směrnice, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

4. 31968 L 0193: Směrnice Rady 68/193/EHS ze dne 9. dubna 1968 o uvádění révového vegetativního množitelského materiálu na trh (Úř. věst. L 93, 17.4.1968, s. 15),

ve znění tohoto právního aktu (těchto právních aktů):

4.1 31971 L 0140: směrnice Rady 71/140/EHS ze dne 22. března 1971 (Úř. věst. L 71, 25.3.1971, s. 16),

4.2 31974 L 0648: směrnice Rady 74/648/EHS ze dne 9. prosince 1974 (Úř. věst. L 352, 28.12.1974, s. 43),

4.3 31978 L 0055: směrnice Rady 78/55/EHS ze dne 19. prosince 1977 (Úř. věst. L 16, 20.1.1978, s. 23),

4.4 31978 L 0692: směrnice Rady 78/692/EHS ze dne 25. července 1978 (Úř. věst. L 236, 26.8.1978, s. 13),

4.5 31986 L 0155: směrnice Rady 86/155/EHS ze dne 22. dubna 1986 (Úř. věst. L 118, 7.5.1986, s. 23),

4.6 31988 L 0332: směrnice Rady 88/332/EHS ze dne 13. června 1988 (Úř. věst. L 151, 17.6.1988, s. 82),

4.7 32002 L 0011: směrnice Rady 2002/11/ES ze dne 14. února 2002 (Úř. věst. L 53, 23.2.2002, s. 20)

4.8 32003 L 0061: směrnice Rady 2003/61/ES ze dne 18. června 2003 (Úř. věst. L 165, 3.7.2003, s. 23)

4.9 32003 R 1829: nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003 ze dne 22. září 2003 (Úř. věst. L 268, 18.10.2003, s. 1)

a včetně právních aktů přijatých na základě této směrnice, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

5. 31998 L 0056: Směrnice Rady 98/56/ES ze dne 20. července 1998 (Úř. věst. 226, 13.8.1998, s. 16),

ve znění tohoto právního aktu (těchto právních aktů):

5.1 32003 R 0806: nařízení Rady (ES) č. 806/2003 ze dne 14. dubna 2003 (Úř. věst. L 122, 16.5.2003, s. 1),

5.2 32003 L 0061: směrnice Rady 2003/61/ES ze dne 18. června 2003 (Úř. věst. L 165, 3.7.2003, s. 23)

a včetně právních aktů přijatých na základě této směrnice, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

6. 31999 L 0105: Směrnice Rady 1999/105/ES ze dne 22. prosince 1999 o uvádění reprodukčního materiálu lesních dřevin na trh (Úř. věst. L 11, 15.1.2000, s. 17), včetně právních aktů přijatých na základě této směrnice, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

7. 32002 L 0053: Směrnice Rady 2002/53/ES ze dne 13. června 2002 o Společném katalogu odrůd druhů zemědělských rostlin (Úř. věst. L 193, 20.7.2002, s. 1),

ve znění tohoto právního aktu (těchto právních aktů):

7.1 32003 R 1829: nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003 ze dne 22. září 2003 (Úř. věst. L 268, 18.10.2003, s. 1)

a včetně právních aktů přijatých na základě této směrnice, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

8. 32002 L 0054: Směrnice Rady 2002/54/ES ze dne 13. června 2002 o uvádění osiva řepy na trh (Úř. věst. L 193, 20.7.2002, s. 12),

ve znění tohoto právního aktu (těchto právních aktů):

8.1 32003 L 0061: směrnice Rady 2003/61/ES ze dne 18. června 2003 (Úř. věst. L 165, 3.7.2003, s. 23),

8.2 32004 L 0117: směrnice Rady 2004/117/ES ze dne 22. prosince 2004 (Úř. věst. L 14, 18.1.2005, s. 18)

a včetně právních aktů přijatých na základě této směrnice, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

9. 32002 L 0055: Směrnice Rady 2002/55/ES ze dne 13. června 2002 o uvádění osiva zeleniny na trh (Úř. věst. L 193, 20.7.2002, s. 33),

ve znění tohoto právního aktu (těchto právních aktů):

9.1 32003 L 0061: směrnice Rady 2003/61/ES ze dne 18. června 2003 (Úř. věst. L 165, 3.7.2003, s. 23),

9.2 32003 R 1829: nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003 ze dne 22. září 2003 (Úř. věst. L 268, 18.10.2003, s. 1),

9.3 32004 L 0117: směrnice Rady 2004/117/ES ze dne 22. prosince 2004 (Úř. věst. L 14, 18.1.2005, s. 18)

a včetně právních aktů přijatých na základě této směrnice, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

10. 32002 L 0056: Směrnice Rady 2002/56/ES ze dne 13. června 2002 o uvádění sadby brambor na trh (Úř. věst. L 193, 20.7.2002, s. 60),

ve znění tohoto právního aktu (těchto právních aktů):

10.1 32003 L 0061: směrnice Rady 2003/61/ES ze dne 18. června 2003 (Úř. věst. L 165, 3.7.2003, s. 23)

a včetně právních aktů přijatých na základě této směrnice, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

11. 32002 L 0057: Směrnice Rady 2002/57/ES ze dne 13. června 2002 o uvádění osiva olejnin a přadných rostlin na trh (Úř. věst. L 193, 20.7.2002, s. 74),

ve znění tohoto právního aktu (těchto právních aktů):

11.1 32002 L 0068: směrnice Rady 2002/68/ES ze dne 19. července 2002 (Úř. věst. L 195, 24.7.2002, s. 32),

11.2 32003 L 0061: směrnice Rady 2003/61/ES ze dne 18. června 2003 (Úř. věst. L 165, 3.7.2003, s. 23),

11.3 32004 L 0117: směrnice Rady 2004/117/ES ze dne 22. prosince 2004 (Úř. věst. L 14, 18.1.2005, s. 18)

a včetně právních aktů přijatých na základě této směrnice, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

12. 32008 L 0072: Směrnice Rady 2008/72/ES ze dne 15. července 2008 o uvádění sadby a rozmnožovacího materiálu zeleniny mimo osiva na trh (Úř. věst. L 205, 1.8.2008, s. 28), včetně právních aktů přijatých na základě této směrnice, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

13. 32008 L 0090: Směrnice Rady 2008/90/ES ze dne 29. září 2008 o uvádění na trh rozmnožovacího materiálu ovocných rostlin a ovocných rostlin určených k produkci ovoce (Úř. věst. L 267, 8.10.2008, s. 8), včetně právních aktů přijatých na základě této směrnice, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

C. Přípravky na ochranu rostlin

14. 32009 R 1107: Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnic Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS (Úř. věst. L 309, 24.11.2009, s. 1),

    ve znění tohoto právního aktu (těchto právních aktů):

    14.1 32013 R 0518: nařízení Rady (EU) č. 518/2013 ze dne 13. května 2013 (Úř. věst. L 158, 10.6.2013, s. 72),

    14.2 32017 R 0625: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 ze dne 15. března 2017 (Úř. věst. L 95, 7.4.2017, s. 1),

    14.3 32019 R 1009: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1009 ze dne 5. června 2019 (Úř. věst. L 170, 25.6.2019, s. 1),

14.4 32019 R 1381: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1381 ze dne 20. června 2019 (Úř. věst. L 231, 6.9.2019, s. 1),

a včetně právních aktů přijatých na základě tohoto nařízení, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

Pro účely tohoto protokolu se ustanovení uvedeného nařízení upravují takto:

V příloze I patří Švýcarsko do zóny B – střed.

15. 32009 L 0128: Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/128/ES ze dne 21. října 2009, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství za účelem dosažení udržitelného používání pesticidů (Úř. věst. L 309, 24.11.2009, s. 71),

ve znění tohoto právního aktu (těchto právních aktů):

15.1 32019 R 1243: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1243 ze dne 20. června 2019 (Úř. věst. L 198, 25.7.2019, s. 241)

a včetně právních aktů přijatých na základě této směrnice, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

D. Zdraví rostlin

16. 32016 R 2031: Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2031 ze dne 26. října 2016 o ochranných opatřeních proti škodlivým organismům rostlin, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 228/2013, (EU) č. 652/2014 a (EU) č. 1143/2014 a o zrušení směrnic Rady 69/464/EHS, 74/647/EHS, 93/85/EHS, 98/57/ES, 2000/29/ES, 2006/91/ES a 2007/33/ES (Úř. věst. L 317, 23.11.2016, s. 4),

ve znění tohoto právního aktu (těchto právních aktů):

16.1 32017 R 0625: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 ze dne 15. března 2017 (Úř. věst. L 95, 7.4.2017, s. 1),

16.2 32024 R 3115: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/3115 ze dne 27. listopadu 2024 (Úř. věst. L, 2024/3115, 16.12.2024),

a včetně právních aktů přijatých na základě tohoto nařízení, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

Pro účely tohoto protokolu se ustanovení uvedeného nařízení upravují takto:

a) v čl. 45 odst. 1 může být v informačních materiálech kromě nebo namísto vlajky Unie použit obrázek švýcarské vlajky nebo státního znaku;

b) v příloze VII může být v rostlinolékařském pasu kromě nebo namísto vlajky Unie použit obrázek švýcarské vlajky nebo státního znaku;

c) v příloze VIII může být na rostlinolékařských osvědčeních, rostlinolékařském osvědčení pro zpětný vývoz a předvývozním osvědčení namísto vlajky Unie použit obrázek švýcarského státního znaku. Osvědčení se vydávají jménem Švýcarska a v případě potřeby se výraz „EU“ nahradí výrazem „CH“;

d) odkaz na nařízení (EHS) č. 2658/87 se považuje, pokud jde o Švýcarsko, za odkaz na příslušné vnitrostátní právní předpisy.

E. Krmivo

17. 32002 L 0032: Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/32/ES ze dne 7. května 2002 o nežádoucích látkách v krmivech (Úř. věst. L 140, 30.5.2002, s. 10),

ve znění tohoto právního aktu (těchto právních aktů):

17.1 32009 R 0219: nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 219/2009 ze dne 11. března 2009 (Úř. věst. L 87, 31.3.2009, s. 109),

17.2 32019 R 1243: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1243 ze dne 20. června 2019 (Úř. věst. L 198, 25.7.2019, s. 241)

a včetně právních aktů přijatých na základě této směrnice, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

18. 32003 R 1831: Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003 ze dne 22. září 2003 o doplňkových látkách používaných ve výživě zvířat (Úř. věst. L 268, 18.10.2003, s. 29),

ve znění tohoto právního aktu (těchto právních aktů):

18.1 32009 R 0596: nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 596/2009 ze dne 18. června 2009 (Úř. věst. L 188, 18.7.2009, s. 14),

18.2 32009 R 0767: nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2009 ze dne 13. července 2009 (Úř. věst. L 229, 1.9.2009, s. 1),

18.3 32019 R 1243: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1243 ze dne 20. června 2019 (Úř. věst. L 198, 25.7.2019, s. 241),

18.4 32019 R 1381: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1381 ze dne 20. června 2019 (Úř. věst. L 231, 6.9.2019, s. 1)

a včetně právních aktů přijatých na základě tohoto nařízení, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

19. 32005 R 0183: Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 183/2005 ze dne 12. ledna 2005, kterým se stanoví požadavky na hygienu krmiv (Úř. věst. L 35, 8.2.2005, s. 1),

ve znění tohoto právního aktu (těchto právních aktů):

19.1 32009 R 0219: nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 219/2009 ze dne 11. března 2009 (Úř. věst. L 87, 31.3.2009, s. 109),

19.2 32019 R 0004: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/4 ze dne 11. prosince 2018 (Úř. věst. L 4, 7.1.2019, s. 1),

19.3 32019 R 1243: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1243 ze dne 20. června 2019 (Úř. věst. L 198, 25.7.2019, s. 241)

a včetně právních aktů přijatých na základě tohoto nařízení, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

20. 32009 R 0767: Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2009 ze dne 13. července 2009 o uvádění na trh a používání krmiv, o změně nařízení (ES) č. 1831/2003 a o zrušení směrnice Rady 79/373/EHS, směrnice Komise 80/511/EHS, směrnic Rady 82/471/EHS, 83/228/EHS, 93/74/EHS, 93/113/ES a 96/25/ES a rozhodnutí Komise 2004/217/ES (Úř. věst. L 229, 1.9.2009, s. 1), včetně právních aktů přijatých na základě tohoto nařízení, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

Pro účely tohoto protokolu se ustanovení uvedeného nařízení upravují takto:

Švýcarsko může nadále uplatňovat ustanovení švýcarských právních předpisů, která stanoví omezení týkající se používání krmných surovin získaných z odrůd *Cannabis* sp. pro zvířata určená k produkci potravin, kromě těch, která jsou stanovena v příloze III nařízení (ES) č. 767/2009.

F. Šlechtění zvířat – zootechnika

21. 31990 L 0428: Směrnice Rady 90/428/EHS ze dne 26. června 1990 o obchodu s koňovitými určenými pro soutěže a o podmínkách jejich účasti v soutěžích (Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 60),

ve znění tohoto právního aktu (těchto právních aktů):

21.1 32008 L 0073: směrnice Rady 2008/73/ES ze dne 15. července 2008 (Úř. věst. L 219, 14.8.2008, s. 40)

a včetně právních aktů přijatých na základě této směrnice, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

22. 32016 R 1012: Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1012 ze dne 8. června 2016 o zootechnických a genealogických podmínkách pro plemenitbu čistokrevných plemenných zvířat, hybridních plemenných prasat a jejich zárodečných produktů v Unii, pro obchod s nimi a pro jejich vstup do Unie, o změně nařízení (EU) č. 652/2014 a směrnic Rady 89/608/EHS a 90/425/EHS a o zrušení některých aktů v oblasti plemenitby zvířat („nařízení o plemenných zvířatech“) (Úř. věst. L 171, 29.6.2016, s. 66), včetně právních aktů přijatých na základě tohoto nařízení, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

G. Zdraví zvířat, tlumení zoonózy

23. 32016 R 0429: Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 ze dne 9. března 2016 o nákazách zvířat a o změně a zrušení některých aktů v oblasti zdraví zvířat („právní rámec pro zdraví zvířat“) (Úř. věst. L 84, 31.3.2016, s. 1),

ve znění tohoto právního aktu (těchto právních aktů):

23.1 32017 R 0625: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 ze dne 15. března 2017 (Úř. věst. L 95, 7.4.2017, s. 1)

a včetně právních aktů přijatých na základě tohoto nařízení, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

Pro účely tohoto protokolu se ustanovení uvedeného nařízení upravují takto:

V čl. 49 odst. 1 se Švýcarsko zavazuje, že ponese náklady na přepravu a obnovu antigenů, očkovacích látek a diagnostických činidel dodaných Švýcarsku podle tohoto ustanovení.

24. 32013 R 0576: Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 576/2013 ze dne 12. června 2013 o neobchodních přesunech zvířat v zájmovém chovu a o zrušení nařízení (ES) č. 998/2003 (Úř. věst. L 178, 28.6.2013, s. 1), včetně právních aktů přijatých na základě tohoto nařízení, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

25. 32001 R 0999: Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001 ze dne 22. května 2001 o stanovení pravidel pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií (Úř. věst. L 147, 31.5.2001, s. 1),

ve znění tohoto právního aktu (těchto právních aktů):

25.1 32003 R 1128: nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1128/2003 ze dne 16. června 2003 (Úř. věst. L 160, 28.6.2003, s. 1),

25.2 32005 R 0932: nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 932/2005 ze dne 8. června 2005 (Úř. věst. L 163, 23.6.2005, s. 1),

25.3 32006 R 1923: nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1923/2006 ze dne 18. prosince 2006 (Úř. věst. L 404, 30.12.2006, s. 1),

25.4 32009 R 0220: nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 220/2009 ze dne 11. března 2009 (Úř. věst. L 87, 31.3.2009, s. 155),

25.5 32013 R 0517: nařízení Rady (EU) č. 517/2013 ze dne 13. května 2013 (Úř. věst. L 158, 10.6.2013, s. 1),

25.6 32017 R 0625: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 ze dne 15. března 2017 (Úř. věst. L 95, 7.4.2017, s. 1)

a včetně právních aktů přijatých na základě tohoto nařízení, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

26. 32003 R 2160: Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2160/2003 ze dne 17. listopadu 2003 o tlumení salmonel a některých jiných původců zoonóz vyskytujících se v potravním řetězci (Úř. věst. L 325, 12.12.2003, s. 1),

ve znění tohoto právního aktu (těchto právních aktů):

26.1 32009 R 0596: nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 596/2009 ze dne 18. června 2009 (Úř. věst. L 188, 18.7.2009, s. 14),

26.2 32013 R 0517: nařízení Rady (EU) č. 517/2013 ze dne 13. května 2013 (Úř. věst. L 158, 10.6.2013, s. 1),

26.3 32016 R 0429: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 ze dne 9. března 2016 (Úř. věst. L 84, 31.3.2016, s. 1)

a včetně právních aktů přijatých na základě tohoto nařízení, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

27. 32003 L 0099: Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/99/ES ze dne 17. listopadu 2003 o sledování zoonóz a jejich původců, o změně rozhodnutí Rady 90/424/EHS a o zrušení směrnice Rady 92/117/EHS (Úř. věst. L 325, 12.12.2003, s. 31)

ve znění tohoto právního aktu (těchto právních aktů):

27.1 32006 L 0104: směrnice Rady 2006/104/ES ze dne 20. listopadu 2006 (Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 352),

27.2 32009 R 0219: nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 219/2009 ze dne 11. března 2009 (Úř. věst. L 87, 31.3.2009, s. 109),

27.3 32013 L 0020: směrnice Rady 2013/20/EU ze dne 13. května 2013 (Úř. věst. L 158, 10.6.2013, s. 234)

a včetně právních aktů přijatých na základě této směrnice, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

H. Potraviny – obecné předpisy

28. 32002 R 0178: Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1),

ve znění tohoto právního aktu (těchto právních aktů):

28.1 32003 R 1642: nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1642/2003 ze dne 22. července 2003 (Úř. věst. L 245, 29.9.2003, s. 4),

28.2 32009 R 0596: nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 596/2009 ze dne 18. června 2009 (Úř. věst. L 188, 18.7.2009, s. 14),

28.3 32017 R 0745: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/745 ze dne 5. dubna 2017 (Úř. věst. L 117, 5.5.2017, s. 1),

28.4 32019 R 1243: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1243 ze dne 20. června 2019 (Úř. věst. L 198, 25.7.2019, s. 241),

28.5 32019 R 1381: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1381 ze dne 20. června 2019 (Úř. věst. L 231, 6.9.2019, s. 1)

a včetně právních aktů přijatých na základě tohoto nařízení, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

Pro účely tohoto protokolu se ustanovení uvedeného nařízení upravují takto:

a) Švýcarko se podílí na práci Evropského úřadu pro bezpečnost potravin (dále jen „úřad“);

b) Švýcarsko finančně přispívá na činnosti uvedené v písmenu a) v souladu s článkem 9 tohoto protokolu a přílohou II tohoto protokolu;

c) Švýcarsko se plně účastní činnosti správní rady úřadu a poradního sboru úřadu a má v jejich rámci stejná práva a povinnosti jako členské státy Unie, s výjimkou hlasovacího práva;

d) Vybraní a jmenovaní švýcarští odborníci se plně účastní činnosti vědeckých výborů a vědeckých komisí a mají v jejich rámci stejná práva a povinnosti jako všichni ostatní odborníci, kteří se jich účastní v souladu s platným právním rámcem;

e) Švýcarsko může určit příslušné organizace působící v oblastech spadajících do působnosti úřadu, které mohou být úřadu nápomocny;

f) odchylně od čl. 12 odst. 2 písm. a) pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie[1] může úřad, pokud tak rozhodne, zaměstnat na základě smlouvy švýcarské státní příslušníky, kteří v plném rozsahu požívají svých občanských práv. Úřad může souhlasit s vysláním odborníků Švýcarskem;

g) Švýcarsko uděluje úřadu a jeho zaměstnancům v rámci jejich služebních povinností pro úřad výsady a imunity stanovené v dodatku 2, které jsou založeny na článcích 1 až 6, 10 až 15 a 17 a 18 protokolu (č. 7). Odkazy na příslušné články uvedeného protokolu jsou pro informaci uvedeny v závorkách;

h) Švýcarsko se plně účastní činnosti sítí provozovaných úřadem a má v jejich rámci stejná práva a povinnosti jako členské státy Unie.

I. Potraviny – hygiena

29. 31989 L 0108: Směrnice Rady 89/108/EHS ze dne 21. prosince 1988 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se hluboce zmrazených potravin určených k lidské spotřebě (Úř. věst. L 40, 11.2.1989, s. 34),

[1] Nařízení (EHS) č. 31, (ESAE) č. 11, kterým se stanoví služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropského hospodářského společenství a Evropského společenství pro atomovou energii (Úř. věst. 45, 14.6.1962, s. 1385), včetně veškerých následných změn.

ve znění tohoto právního aktu (těchto právních aktů):

29.1 32003 R 1882: nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 ze dne 29. září 2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1),

29.2 32006 L 0107: směrnice Rady 2006/107/ES ze dne 20. listopadu 2006 (Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 411),

29.3 32008 R 1137: nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1137/2008 ze dne 22. října 2008 (Úř. věst. L 311, 21.11.2008, s. 1),

29.4 32013 L 0020: směrnice Rady 2013/20/EU ze dne 13. května 2013 (Úř. věst. L 158, 10.6.2013, s. 234)

a včetně právních aktů přijatých na základě této směrnice, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

30. 32004 R 0852: Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 ze dne 29. dubna 2004 o hygieně potravin (Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 1),

ve znění tohoto právního aktu (těchto právních aktů):

30.1 32009 R 0219: nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 219/2009 ze dne 11. března 2009 (Úř. věst. L 87, 31.3.2009, s. 109)

a včetně právních aktů přijatých na základě tohoto nařízení, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

31. 32004 R 0853: Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu (Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 55),

ve znění tohoto právního aktu (těchto právních aktů):

31.1 32009 R 0219: nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 219/2009 ze dne 11. března 2009 (Úř. věst. L 87, 31.3.2009, s. 109),

31.2 32013 R 0517: nařízení Rady (EU) č. 517/2013 ze dne 13. května 2013 (Úř. věst. L 158, 10.6.2013, s. 1),

31.3 32019 R 1243: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1243 ze dne 20. června 2019 (Úř. věst. L 198, 25.7.2019, s. 241),

31.4 32021 R 1756: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1756 ze dne 6. října 2021 (Úř. věst. L 357, 8.10.2021, s. 27)

a včetně právních aktů přijatých na základě tohoto nařízení, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

J. Potraviny – složky, stopy a obchodní normy

32. 32002 L 0046: Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/46/ES ze dne 10. června 2002 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se doplňků stravy (Úř. věst. L 183, 12.7.2002, s. 51),

ve znění tohoto právního aktu (těchto právních aktů):

32.1 32008 R 1137: nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1137/2008 ze dne 22. října 2008 (Úř. věst. L 311, 21.11.2008, s. 1)

a včetně právních aktů přijatých na základě této směrnice, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

33. 32003 R 2065: Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2065/2003 ze dne 10. listopadu 2003 o kouřových aromatických přípravcích používaných nebo určených k použití v potravinách nebo na jejich povrchu (Úř. věst. L 309, 26.11.2003, s. 1),

ve znění tohoto právního aktu (těchto právních aktů):

33.1 32009 R 0596: nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 596/2009 ze dne 18. června 2009 (Úř. věst. L 188, 18.7.2009, s. 14),

33.2 32019 R 1243: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1243 ze dne 20. června 2019 (Úř. věst. L 198, 25.7.2019, s. 241),

33.3 32019 R 1381: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1381 ze dne 20. června 2019 (Úř. věst. L 231, 6.9.2019, s. 1)

a včetně právních aktů přijatých na základě tohoto nařízení, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

34. 32006 R 1925: Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1925/2006 ze dne 20. prosince 2006 o přidávání vitaminů a minerálních látek a některých dalších látek do potravin (Úř. věst. L 404, 30.12.2006, s. 26),

ve znění tohoto právního aktu (těchto právních aktů):

34.1 32008 R 0108: nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 108/2008 ze dne 15. ledna 2008 (Úř. věst. L 39, 13.2.2008, s. 11),

34.2 32011 R 1169: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 (Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 18)

a včetně právních aktů přijatých na základě tohoto nařízení, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

35. 32008 R 1331: Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1331/2008 ze dne 16. prosince 2008, kterým se stanoví jednotné povolovací řízení pro potravinářské přídatné látky, potravinářské enzymy a potravinářská aromata (Úř. věst. L 354, 31.12.2008, s. 1),

ve znění tohoto právního aktu (těchto právních aktů):

35.1 32019 R 1381: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1381 ze dne 20. června 2019 (Úř. věst. L 231, 6.9.2019, s. 1)

a včetně právních aktů přijatých na základě tohoto nařízení, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

36. 32008 R 1332: Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1332/2008 ze dne 16. prosince 2008 o potravinářských enzymech a o změně směrnice Rady 83/417/EHS, nařízení Rady (ES) č. 1493/1999, směrnice 2000/13/ES, směrnice Rady 2001/112/ES a nařízení (ES) č. 258/97 (Úř. věst. L 354, 31.12.2008, s. 7), včetně právních aktů přijatých na základě tohoto nařízení, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

37. 32008 R 1333: Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1333/2008 ze dne 16. prosince 2008 o potravinářských přídatných látkách (Úř. věst. L 354, 31.12.2008, s. 16), včetně právních aktů přijatých na základě tohoto nařízení, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

38. 32008 R 1334: Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1334/2008 ze dne 16. prosince 2008 o aromatech a některých složkách potravin s aromatickými vlastnostmi pro použití v potravinách nebo na jejich povrchu a o změně nařízení Rady (EHS) č. 1601/91, nařízení (ES) č. 2232/96 a (ES) č. 110/2008 a směrnice 2000/13/ES (Úř. věst. L 354, 31.12.2008, s. 34),

ve znění tohoto právního aktu (těchto právních aktů):

38.1 32011 R 1169: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 (Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 18),

38.2 32014 R 0251: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 251/2014 ze dne 26. února 2014 (Úř. věst. L 84, 20.3.2014, s. 14),

a včetně právních aktů přijatých na základě tohoto nařízení, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

39. 32013 R 0609: Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 609/2013 ze dne 12. června 2013 o potravinách určených pro kojence a malé děti, potravinách pro zvláštní lékařské účely a náhradě celodenní stravy pro regulaci hmotnosti a o zrušení směrnice Rady 92/52/EHS, směrnic Komise 96/8/ES, 1999/21/ES, 2006/125/ES a 2006/141/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/39/ES a nařízení Komise (ES) č. 41/2009 a (ES) č. 953/2009 (Úř. věst. L 181, 29.6.2013, s. 35), včetně právních aktů přijatých na základě tohoto nařízení, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

40. 32015 L 2203: Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2203 ze dne 25. listopadu 2015 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se kaseinů a kaseinátů určených k lidské spotřebě a o zrušení směrnice Rady 83/417/EHS (Úř. věst. L 314, 1.12.2015, s. 1), včetně právních aktů přijatých na základě tohoto nařízení, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

41. 32015 R 2283: Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2283 ze dne 25. listopadu 2015 o nových potravinách, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 258/97 a nařízení Komise (ES) č. 1852/2001 (Úř. věst. L 327, 11.12.2015, s. 1),

    ve znění tohoto právního aktu (těchto právních aktů):

    41.1 32019 R 1381: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1381 ze dne 20. června 2019 (Úř. věst. L 231, 6.9.2019, s. 1)

a včetně právních aktů přijatých na základě tohoto nařízení, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

K. Potraviny – rezidua pesticidů a veterinárních léčivých přípravků a kontaminující látky

42. 31993 R 0315: Nařízení Rady (EHS) č. 315/93 ze dne 8. února 1993, kterým se stanoví postupy Společenství pro kontrolu kontaminujících látek v potravinách (Úř. věst. L 37, 13.2.1993, s. 1),

ve znění tohoto právního aktu (těchto právních aktů):

42.1 32003 R 1882: nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 ze dne 29. září 2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1),

42.2 32009 R 0596: nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 596/2009 ze dne 18. června 2009 (Úř. věst. L 188, 18.7.2009, s. 14)

a včetně právních aktů přijatých na základě tohoto nařízení, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

43. 32005 R 0396: Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 396/2005 ze dne 23. února 2005 o maximálních limitech reziduí pesticidů v potravinách a krmivech rostlinného a živočišného původu a na jejich povrchu a o změně směrnice Rady 91/414/EHS (Úř. věst. L 70, 16.3.2005, s. 1),

ve znění tohoto právního aktu (těchto právních aktů):

43.1 32008 R 0299: nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 299/2008 ze dne 11. března 2008 (Úř. věst. L 97, 9.4.2008, s. 67),

43.2 32017 R 0625: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 ze dne 15. března 2017 (Úř. věst. L 95, 7.4.2017, s. 1)

a včetně právních aktů přijatých na základě tohoto nařízení, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

44. 32009 R 0470: Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 470/2009 ze dne 6. května 2009, kterým se stanoví postupy Společenství pro stanovení limitů reziduí farmakologicky účinných látek v potravinách živočišného původu, kterým se zrušuje nařízení Rady (EHS) č. 2377/90 a kterým se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 (Úř. věst. L 152, 16.6.2009, s. 11), včetně právních aktů přijatých na základě tohoto nařízení, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

Pro účely tohoto protokolu se ustanovení uvedeného nařízení upravují takto:

a) Články 3, 9, 10, 11, 13, 15, 17, 25 a 27 se pro účely tohoto protokolu nevztahují na Švýcarsko.

b) Švýcarsko se neúčastní činnosti Stálého výboru pro veterinární léčivé přípravky ani skupiny odborníků pro veterinární léčivé přípravky.

Švýcarsko se neúčastní přípravy návrhů týkajících se stanovení maximálních limitů reziduí farmakologicky účinných látek v potravinách živočišného původu, pokud jsou stanoveny v rámci postupů týkajících se veterinárních léčivých přípravků, a odborníci Švýcarska nejsou v této souvislosti konzultováni.

L. Materiál určený pro styk s potravinami

45. 32004 R 1935: Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1935/2004 ze dne 27. října 2004 o materiálech a předmětech určených pro styk s potravinami a o zrušení směrnic 80/590/EHS a 89/109/EHS (Úř. věst. L 338, 13.11.2004, s. 4),

ve znění tohoto právního aktu (těchto právních aktů):

45.1 32009 R 0596: nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 596/2009 ze dne 18. června 2009 (Úř. věst. L 188, 18.7.2009, s. 14),

45.2 32019 R 1381: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1381 ze dne 20. června 2019 (Úř. věst. L 231, 6.9.2019, s. 1)

a včetně právních aktů přijatých na základě tohoto nařízení, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

46. 31984 L 0500: Směrnice Rady 84/500/EHS ze dne 15. října 1984 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se keramických předmětů určených pro styk s potravinami (Úř. věst. L 277, 20.10.1984, s. 12), včetně právních aktů přijatých na základě této směrnice, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

M. Označení potravin, obchodní úprava potravin a související reklama a výživová a zdravotní tvrzení

47. 32000 R 1760: Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 ze dne 17. července 2000 o systému identifikace a registrace skotu, o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 820/97 (Úř. věst. L 204, 11.8.2000, s. 1.),

    ve znění tohoto právního aktu (těchto právních aktů):

    47.1 32013 R 0517: nařízení Rady (EU) č. 517/2013 ze dne 13. května 2013 (Úř. věst. L 158, 10.6.2013, s. 1),

    47.2 32014 R 0653: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 653/2014 ze dne 15. května 2014 (Úř. věst. L 189, 27.6.2014, s. 33),

    47.3 32016 R 0429: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 ze dne 9. března 2016 („právní rámec pro zdraví zvířat“) (Úř. věst. L 84, 31.3.2016, s. 1)

    a včetně právních aktů přijatých na základě tohoto nařízení, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

48. 32006 R 1924: Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 ze dne 20. prosince 2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin (Úř. věst. L 404, 30.12.2006, s. 9),

ve znění tohoto právního aktu (těchto právních aktů):

48.1 32008 R 0107: nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 107/2008 ze dne 15. ledna 2008 (Úř. věst. L 39, 13.2.2008, s. 8),

48.2 32008 R 0109: nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 109/2008 ze dne 15. ledna 2008, kterým se mění nařízení (ES) č. 1924/2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin (Úř. věst. L 39, 13.2.2008, s. 14),

48.3 32011 R 1169: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 (Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 18),

a včetně právních aktů přijatých na základě tohoto nařízení, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

49. 32011 R 1169: Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnic Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004 (Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 18),

ve znění tohoto právního aktu (těchto právních aktů):

49.1 32015 R 2283: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2283 ze dne 25. listopadu 2015 (Úř. věst. L 327, 11.12.2015, s. 1)

a včetně právních aktů přijatých na základě tohoto nařízení, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

Pro účely tohoto protokolu se ustanovení uvedeného nařízení upravují takto:

a) Švýcarsko může nadále uplatňovat ustanovení švýcarských právních předpisů, která vyžadují povinné označování země původu a místa provenience a stanoví, že u produktů pocházejících z Unie:

– se přijímá označení „EU“ jako země produkce a

– jméno nebo obchodní firma a adresa provozovatele potravinářského podniku splňují požadavek na povinné uvedení země výroby;

b) Švýcarsko může nadále uplatňovat ustanovení svých právních předpisů, která vyžadují povinné označování nezamýšlených stop alergenů v potravinách.

50. 32011 L 0091: Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/91/EU ze dne 13. prosince 2011 o údajích nebo značkách určujících šarži, ke které potravina patří (Úř. věst. L 334, 16.12.2011, s. 1).

N. Potraviny – ostatní

51. 31999 L 0002: Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/2/ES ze dne 22. února 1999 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se potravin a složek potravin ošetřovaných ionizujícím zářením (Úř. věst. L 66, 13.3.1999, s. 16),

ve znění tohoto právního aktu (těchto právních aktů):

51.1 32003 R 1882: nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 ze dne 29. září 2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1),

51.2 32008 R 1137: nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1137/2008 ze dne 22. října 2008 (Úř. věst. L 311, 21.11.2008, s. 1)

a včetně právních aktů přijatých na základě této směrnice, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

52. 31999 L 0003: Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/3/ES ze dne 22. února 1999 o stanovení seznamu Společenství potravin a složek potravin ošetřovaných ionizujícím zářením (Úř. věst. L 66, 13.3.1999, s. 24).

53. 32009 L 0032: Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/32/ES ze dne 23. dubna 2009 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se extrakčních rozpouštědel používaných při výrobě potravin a složek potravin (Úř. věst. L 141, 6.6.2009, s. 31), včetně právních aktů přijatých na základě této směrnice, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

54. 32009 L 0054: Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/54/ES ze dne 18. června 2009 o využívání a prodeji přírodních minerálních vod (Úř. věst. L 164, 26.6.2009, s. 45), včetně právních aktů přijatých na základě tohoto nařízení, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

55. 32016 R 0052: Nařízení Rady (Euratom) 2016/52 ze dne 15. ledna 2016, kterým se stanoví nejvyšší přípustné úrovně radioaktivní kontaminace potravin a krmiv po jaderné havárii nebo jiném případu radiační mimořádné situace a zrušují nařízení (Euratom) č. 3954/87 a nařízení Komise (Euratom) č. 944/89 a (Euratom) č. 770/90 (Úř. věst. L 13, 20.1.2016, s. 2), včetně právních aktů přijatých na základě tohoto nařízení, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

O. Geneticky modifikované organismy

Prahová hodnota uvedená v čl. 7 odst. 1 písm. a) první odrážce tohoto protokolu je stanovena v čl. 12 odst. 2 a čl. 24 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003 ze dne 22. září 2003 o geneticky modifikovaných potravinách a krmivech (Úř. věst. L 268, 18.10.2003, s. 1).

Krmiva vyrobená z geneticky modifikovaných organismů ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. a) druhé odrážky tohoto protokolu se povolují podle článku 19 nařízení (ES) č. 1829/2003.

P. Dobré životní podmínky zvířat

56. 32005 R 0001: Nařízení Rady (ES) č. 1/2005 ze dne 22. prosince 2004 o ochraně zvířat během přepravy a souvisejících činností a o změně směrnic 64/432/EHS a 93/119/ES a nařízení (ES) č. 1255/97 (Úř. věst. L 3, 5.1.2005, s. 1),

    ve znění tohoto právního aktu (těchto právních aktů):

    56.1 32017 R 0625: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 ze dne 15. března 2017 (Úř. věst. L 95, 7.4.2017, s. 1)

a včetně právních aktů přijatých na základě tohoto nařízení, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

Pro účely tohoto protokolu se ustanovení uvedeného nařízení upravují takto:

V čl. 1 odst. 3 se doplňuje nová věta, která zní:

„Švýcarsko může nadále uplatňovat ustanovení svých právních předpisů týkající se přepravy zvířat uvnitř Švýcarska, včetně tranzitu skotu, ovcí, koz, prasat, koní nebo drůbeže určených k porážce, a stanovující, že tento tranzit je povolen pouze po železnici nebo letecky ve Švýcarsku.“

57. 32009 R 1099: Nařízení Rady (ES) č. 1099/2009 ze dne 24. září 2009 o ochraně zvířat při usmrcování (Úř. věst. L 303, 18.11.2009, s. 1),

ve znění tohoto právního aktu (těchto právních aktů):

57.1 32017 R 0625: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 ze dne 15. března 2017 (Úř. věst. L 95, 7.4.2017, s. 1)

a včetně právních aktů přijatých na základě tohoto nařízení, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

Q. Vedlejší produkty živočišného původu

58. 32009 R 1069: Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 ze dne 21. října 2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a o zrušení nařízení (ES) č. 1774/2002 (nařízení o vedlejších produktech živočišného původu) (Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 1),

ve znění tohoto právního aktu (těchto právních aktů):

58.1 32010 L 0063: směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/63/EU ze dne 22. září 2010 (Úř. věst. L 276, 20.10.2010, s. 33),

58.2 32013 R 1385: nařízení Rady (EU) č. 1385/2013 ze dne 17. prosince 2013 (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 86),

58.3 32017 R 0625: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 ze dne 15. března 2017 (Úř. věst. L 95, 7.4.2017, s. 1),

58.4 32019 R 1009: nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1009 ze dne 5. června 2019 (Úř. věst. L 170, 25.6.2019, s. 1)

a včetně právních aktů přijatých na základě tohoto nařízení, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

R. Sanitární a fytosanitární záležitosti – ostatní

59. 31996 L 0022: Směrnice Rady 96/22/ES ze dne 29. dubna 1996 o zákazu používání některých látek s hormonálním nebo tyreostatickým účinkem a beta-sympatomimetik v chovech zvířat a o zrušení směrnic 81/602/EHS, 88/146/EHS a 88/299/EHS (Úř. věst. L 125, 23.5.1996, s. 3),

ve znění tohoto právního aktu (těchto právních aktů):

59.1 32003 L 0074: směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/74/ES ze dne 22. září 2003 (Úř. věst. L 262, 14.10.2003, s. 17),

59.2 32008 L 0097: směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/97/ES ze dne 19. listopadu 2008 (Úř. věst. L 318, 28.11.2008, s. 9).

Pro účely tohoto protokolu se ustanovení uvedené směrnice upravují takto:

ustanovení čl. 11 odst. 2 písm. b) se nevztahuje na Švýcarsko ani se neuplatní ve Švýcarsku.

S. Antimikrobiální rezistence

60. 32019 R 0006: Článek 107 (s výjimkou odstavce 6) a článek 118 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/6 ze dne 11. prosince 2018 o veterinárních léčivých přípravcích a o zrušení směrnice 2001/82/ES (Úř. věst. L 4, 7.1.2019, s. 43) ve spojení s čl. 37 odst. 5 uvedeného nařízení, včetně právních aktů přijatých na základě uvedených ustanovení, které byly začleněny do 31. prosince 2024.

Pro účely tohoto protokolu se ustanovení čl. 107 odst. 5 upravují takto:

a) léčivé přípravky obsahující antimikrobiální látky nebo skupiny antimikrobik vyhrazené k léčbě určitých infekcí u lidí v souladu s prováděcím nařízením Komise (EU) 2022/1255 (Úř. věst. L 191, 20.7.2022, s. 58) se nesmí používat u zvířat;

b) právní akty přijaté na základě čl. 107 odst. 6 nařízení (EU) 2019/6 se nepovažují za zahrnuté do odkazu na článek 107 nařízení (EU) 2019/6;

c) Švýcarsko a odborníci Švýcarska se neúčastní činnosti Stálého výboru pro veterinární léčivé přípravky ani skupiny odborníků pro veterinární léčivé přípravky. Švýcarsko se neúčastní přípravy návrhů, které se týkají výroby, uvádění na trh a používání veterinárních léčivých přípravků, a odborníci Švýcarska nejsou ohledně těchto návrhů konzultováni.

61. 32019 R 0004: Ustanovení čl. 17 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/4 ze dne 11. prosince 2018 o výrobě, uvádění na trh a používání medikovaných krmiv, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 183/2005 a o zrušení směrnice Rady 90/167/EHS (Úř. věst. L 4, 7.1.2019, s. 1).

PŘÍLOHA II

POUŽITÍ ČLÁNKU 9 PROTOKOLU,
KTERÝM SE VYTVÁŘÍ SPOLEČNÝ PROSTOR BEZPEČNOSTI POTRAVIN

ČLÁNEK 1

Seznam činností agentur, informačních systémů a jiných činností Unie, na které má Švýcarsko finančně přispívat

Švýcarsko finančně přispívá na:

a) agentury:

– Evropský úřad pro bezpečnost potravin (EFSA) zřízený nařízením (ES) č. 178/2002[1];

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1).

b) informační systémy:

– Portál EUROPHYT zřízený směrnicí Komise 94/3/ES ze dne 21. ledna 1994[1],

– Systém včasné výměny informací pro potraviny a krmiva (RASFF) zřízený nařízením (ES) č. 178/2002[2],

– Online platforma Evropské komise pro sanitární a fytosanitární certifikaci (TRACES) zřízená nařízením (EU) 2017/625[3],

– Informační systém EU pro nákazy zvířat (ADIS) zřízený nařízením (EU) 2020/2002[4];

---

1 Směrnice Komise 94/3/ES ze dne 21. ledna 1994, kterou se zavádí postup pro oznamování zadržení zásilky nebo škodlivého organismu pocházejících ze třetích zemí a představujících bezprostřední nebezpečí pro zdraví rostlin (Úř. věst. L 32, 5.2.1994, s. 37).

2 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1).

3 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 ze dne 15. března 2017 o úředních kontrolách a jiných úředních činnostech prováděných s cílem zajistit uplatňování potravinového a krmivového práva a pravidel týkajících se zdraví zvířat a dobrých životních podmínek zvířat, zdraví rostlin a přípravků na ochranu rostlin (Úř. věst. L 95, 7.4.2017, s. 1).

4 Prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/2002 ze dne 7. prosince 2020, kterým se stanoví pravidla pro uplatňování nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429, pokud jde o hlášení nákaz uvedených na seznamu a podávání zpráv o nich v rámci Unie, formáty a postupy pro předkládání programů dozoru v rámci Unie a eradikačních programů a podávání zpráv o nich a pro žádost o uznání statusu území prostého nákazy a o počítačový informační systém (Úř. věst. L 412, 8.12.2020, s. 1).

c) jiné činnosti:

žádné.

ČLÁNEK 2

Platební podmínky

1. Platby splatné podle článku 9 Protokolu k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o obchodu se zemědělskými produkty, kterým se vytváří společný prostor bezpečnosti potravin (dále jen „protokol“) se provádějí v souladu s tímto článkem.

2. Při vydání výzvy k poskytnutí finančních prostředků v rozpočtovém roce sdělí Komise Švýcarsku tyto informace:

a) výše provozního příspěvku a

b) výše poplatku za účast.

3. Komise sdělí Švýcarsku co nejdříve, nejpozději však 16. dubna každého rozpočtového roku, tyto informace související s účastí Švýcarska:

a) částky v prostředcích na závazky ze schváleného ročního rozpočtu Unie zapsaného v příslušné dotační položce (příslušných dotačních položkách) rozpočtu Unie pro daný rok pro každou agenturu Unie, přičemž se pro každou agenturu zohlední veškeré upravené provozní příspěvky vymezené v článku 1, a částky v prostředcích na závazky ve vztahu ke schválenému rozpočtu Unie pro daný rok pro příslušný rozpočet na informační systémy a jiné činnosti, zahrnující účast Švýcarska v souladu s článkem 1;

b) výše poplatku za účast podle čl. 9 odst. 7 protokolu a

c) pokud jde o agentury, v roce N+1 částky rozpočtových závazků přijatých v souvislosti s prostředky na závazky schválenými v roce N v příslušné dotační položce (příslušných dotačních položkách) rozpočtu Unie ve vztahu k ročnímu rozpočtu Unie uvedené v příslušné dotační položce (příslušných dotačních položkách) rozpočtu Unie na rok N.

4. Komise na základě svého návrhu rozpočtu poskytne odhad informací podle odst. 3 písm. a) a b) co nejdříve, nejpozději však do 1. září rozpočtového roku.

5. Komise vydá Švýcarsku nejpozději 16. dubna a, je-li to použitelné na příslušnou agenturu, informační systém nebo jinou činnost, nejdříve 22. října a nejpozději 31. října každého rozpočtového roku výzvu k poskytnutí finančních prostředků ve výši odpovídající příspěvku Švýcarska podle protokolu na každou z agentur, informačních systémů nebo jiných činností, jichž se Švýcarsko účastní.

6. Výzva (výzvy) k poskytnutí finančních prostředků uvedená (uvedené) v bodě 5 je rozložena (jsou rozloženy) do těchto splátek:

a) první splátka každého roku v souvislosti s výzvou k poskytnutí finančních prostředků, která má být vydána do 16. dubna, odpovídá částce až do výše odhadu ročního finančního příspěvku na danou agenturu, informační systém nebo jinou činnost uvedeného v odstavci 4.

Švýcarsko uhradí částku uvedenou ve výzvě k poskytnutí finančních prostředků nejpozději 60 dnů od vydání této výzvy;

b) případně druhá splátka roku v souvislosti s výzvou k poskytnutí finančních prostředků, která má být vydána nejdříve 22. října a nejpozději 31. října, odpovídá rozdílu mezi částkou uvedenou v odstavci 4 a částkou uvedenou v odstavci 5, pokud je částka uvedená v odstavci 5 vyšší.

Švýcarsko uhradí částku uvedenou v této výzvě k poskytnutí finančních prostředků do 21. prosince.

U každé výzvy k poskytnutí finančních prostředků může Švýcarsko provádět samostatné platby za každou agenturu, informační systém nebo jinou činnost.

7. V prvním roce provádění protokolu vydá Komise do 90 dnů po vstupu protokolu v platnost jedinou výzvu k poskytnutí finančních prostředků.

Švýcarsko uhradí částku uvedenou ve výzvě k poskytnutí finančních prostředků nejpozději 60 dnů od vydání této výzvy.

8. V případě prodlení s platbou finančního příspěvku vzniká Švýcarsku povinnost uhradit úrok z prodlení z dlužné částky, počínaje dnem splatnosti až do dne, kdy je dlužná částka uhrazena v plné výši.

Úrokovou sazbou pro pohledávky nezaplacené ke dni splatnosti je sazba uplatňovaná Evropskou centrální bankou na její hlavní refinanční operace zveřejněná v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie* platná první den měsíce, ve kterém je pohledávka splatná, nebo 0 % podle toho, která je vyšší, zvýšená o 3,5 procentního bodu.

ČLÁNEK 3

Úprava finančního příspěvku Švýcarska agenturám Unie s ohledem na plnění rozpočtu

Úprava finančního příspěvku Švýcarska agenturám Unie se provede v roce N+1, kdy se počáteční provozní příspěvek upraví směrem nahoru nebo dolů o rozdíl mezi počátečním provozním příspěvkem a upraveným příspěvkem vypočítaným s použitím klíče pro stanovení příspěvku za rok N na výši rozpočtových závazků přijatých v souvislosti s prostředky na závazky schválenými v roce N v rámci příslušné dotační položky (příslušných dotačních položek) Unie. Rozdíl případně zohlední u každé agentury upravený provozní příspěvek na základě procentního podílu, jak je definován v článku 1.

ČLÁNEK 4

Přechodná opatření

V případě, že dnem vstupu protokolu v platnost není 1. leden, použije se odchylně od článku 2 tento článek.

V prvním roce provádění protokolu se ve vztahu k provoznímu příspěvku splatnému za daný rok, který se vztahuje na příslušnou agenturu, informační systém nebo jinou činnost, jak je stanoveno v souladu s článkem 9 protokolu a články 1 až 3 této přílohy, provozní příspěvek sníží na poměrném základě vynásobením částky splatného ročního provozního příspěvku poměrem:

– počtu kalendářních dnů ode dne vstupu v platnost do 31. prosince daného roku a

– celkového počtu kalendářních dnů daného roku.

Dodatek 1

ROZHODČÍ SOUD

KAPITOLA I

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

ČLÁNEK I.1

Oblast působnosti

Pokud jedna ze stran (dále jen „strany“) předloží spor k rozhodčímu řízení v souladu s čl. 20 odst. 2 nebo čl. 21 odst. 2 Protokolu k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací, kterým se vytváří společný prostor bezpečnosti potravin (dále jen „protokol“), použijí se pravidla stanovená v tomto dodatku.

ČLÁNEK I.2

Soudní kancelář a služby sekretariátu

Mezinárodní úřad Stálého rozhodčího soudu v Haagu (dále jen „Mezinárodní úřad“) plní funkce soudní kanceláře a zajišťuje nezbytné služby sekretariátu.

ČLÁNEK I.3

Oznámení a výpočet lhůt

1. Oznámení, včetně sdělení nebo návrhů, smějí být zasílána jakýmkoli komunikačním prostředkem, který osvědčuje jejich předání nebo umožňuje jejich ověření.

2. Tato oznámení smějí být zasílána elektronicky pouze v případě, že strana pro tento účel určila nebo schválila adresu.

3. Tato oznámení se zasílají v případě Švýcarska odboru pro Evropu švýcarského Federálního ministerstva zahraničních věcí a v případě Unie právní službě Komise.

4. Jakákoli lhůta stanovená v tomto dodatku začne běžet ode dne následujícího po příslušné události nebo úkonu. Pokud poslední den pro doručení dokumentu připadá na nepracovní den orgánů Unie nebo vlády Švýcarska, končí lhůta pro doručení dokumentu první následující pracovní den. Započítávají se dny pracovního klidu, které spadají do daného období.

ČLÁNEK I.4

Oznámení o zahájení rozhodčího řízení

1. Strana, která hodlá zahájit rozhodčí řízení (dále jen „žalující strana“), zašle druhé straně (dále jen „žalovaná strana“) a Mezinárodnímu úřadu oznámení o zahájení rozhodčího řízení.

2. Rozhodčí řízení se považuje za zahájené dnem následujícím po dni, kdy je oznámení o jeho zahájení přijato žalovanou stranou.

3. Oznámení o zahájení rozhodčího řízení obsahuje tyto informace:

a) požadavek, aby byl spor předložen k rozhodčímu řízení;

b) jména a kontaktní údaje stran;

c) jméno a adresa zástupce (zástupců) žalující strany;

d) právní základ řízení (čl. 20 odst. 2 nebo čl. 21 odst. 2 protokolu) a:

i) v případech uvedených v čl. 20 odst. 2 protokolu otázka, která vedla ke sporu, oficiálně zařazená k vyřešení na pořad jednání Smíšeného výboru pro bezpečnost potravin v souladu s čl. 21 odst. 1 protokolu a

ii) v případech uvedených v čl. 21 odst. 2 protokolu rozhodnutí rozhodčího soudu, prováděcí opatření uvedená v čl. 20 odst. 5 protokolu a sporná kompenzační opatření;

e) určení jakéhokoli pravidla, které je předmětem sporu nebo se k němu vztahuje;

f) stručný popis sporu a

g) určení rozhodce, nebo má-li být jmenováno pět rozhodců, určení dvou rozhodců.

4. V případech uvedených v čl. 20 odst. 3 protokolu může oznámení o zahájení rozhodčího řízení obsahovat rovněž informace o nutnosti předložit věc Soudnímu dvoru Evropské unie.

5. Žádné tvrzení o dostatečnosti oznámení o zahájení rozhodčího řízení nebrání ustavení rozhodčího soudu. Spor s konečnou platností rozhodne rozhodčí soud.

ČLÁNEK I.5

Odpověď na oznámení o zahájení rozhodčího řízení

1. Do 60 dnů od obdržení oznámení o zahájení rozhodčího řízení zašle žalovaná strana žalující straně a Mezinárodnímu úřadu odpověď na oznámení o zahájení rozhodčího řízení, která obsahuje tyto informace:

a) jména a kontaktní údaje stran;

b) jméno a adresa zástupce (zástupců) žalované strany;

c) odpověď na informace uvedené v oznámení o zahájení rozhodčího řízení v souladu s čl. I.4 odst. 3 písm. d) až f) a

d) určení rozhodce, nebo má-li být jmenováno pět rozhodců, určení dvou rozhodců.

2. V případech uvedených v čl. 20 odst. 3 protokolu může odpověď na oznámení o zahájení rozhodčího řízení obsahovat rovněž odpověď na informace uvedené v oznámení o zahájení rozhodčího řízení v souladu s čl. I.4 odst. 4 tohoto dodatku a informace o nutnosti předložit věc Soudnímu dvoru Evropské unie.

3. Neposkytnutí odpovědi nebo neúplná či opožděná odpověď žalované strany na oznámení o zahájení rozhodčího řízení nebrání ustavení rozhodčího soudu. Spor s konečnou platností rozhodne rozhodčí soud.

4. Požádá-li žalovaná strana ve své odpovědi na oznámení o zahájení rozhodčího řízení, aby se rozhodčí soud skládal z pěti rozhodců, určí žalobce do 30 dnů od obdržení odpovědi na oznámení o zahájení rozhodčího řízení dalšího rozhodce.

ČLÁNEK I.6

Zastoupení a pomoc

1. Strany jsou před rozhodčím soudem zastoupeny jedním nebo více zástupci. Zástupcům mohou být nápomocni poradci nebo advokáti.

2. Jakákoli změna zástupců nebo jejich adres se oznámí druhé straně, Mezinárodnímu úřadu a rozhodčímu soudu. Rozhodčí soud může kdykoli z vlastního podnětu nebo na žádost účastníka řízení požadovat důkazy o pravomocích svěřených zástupcům stran.

KAPITOLA II

SLOŽENÍ ROZHODČÍHO SOUDU

ČLÁNEK II.1

Počet rozhodců

Rozhodčí soud se skládá ze tří rozhodců. Požádá-li o to žalující strana ve svém oznámení o zahájení rozhodčího řízení nebo žalovaná strana ve své odpovědi na oznámení o zahájení rozhodčího řízení, je rozhodčí soud složen z pěti rozhodců.

ČLÁNEK II.2

Jmenování rozhodců

1. Mají-li být jmenováni tři rozhodci, každá ze stran jmenuje jednoho z nich. Dva rozhodci jmenovaní stranami vyberou třetího rozhodce, který bude předsedou rozhodčího soudu.

2. Má-li být jmenováno pět rozhodců, každá ze stran jmenuje dva z nich. Čtyři rozhodci jmenovaní stranami vyberou pátého rozhodce, který bude předsedou rozhodčího soudu.

3. Pokud do 30 dnů od jmenování posledního rozhodce jmenovaného stranami nedosáhnou rozhodci dohody o výběru předsedy rozhodčího soudu, jmenuje předsedu generální tajemník Stálého rozhodčího soudu.

4. Na pomoc při výběru rozhodců, kteří mají tvořit rozhodčí soud, se vytvoří a v případě potřeby aktualizuje orientační seznam osob disponujících kvalifikacemi uvedenými v odstavci 6, který je společný pro všechny dvoustranné dohody v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní, jakož i pro Dohodu mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací o ochraně zdraví uzavřenou v […] dne […] (dále jen „dohoda o ochraně zdraví“), Dohodu mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o obchodu se zemědělskými produkty uzavřenou v Lucemburku dne 21. června 1999 (dále jen „dohoda o obchodu se zemědělskými produkty“) a Dohodu mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací o pravidelném finančním příspěvku Švýcarska na snižování hospodářských a sociálních rozdílů v Evropské unii uzavřenou v […] dne […] (dále jen „dohoda o pravidelném finančním příspěvku Švýcarska“). Smíšený výbor pro bezpečnost potravin tento seznam přijme a aktualizuje rozhodnutím pro účely protokolu.

5. Pokud některá ze stran rozhodce nejmenuje, jmenuje jej generální tajemník Stálého rozhodčího soudu ze seznamu uvedeného v odstavci 4. Není-li takový seznam k dispozici, jmenuje rozhodce losem generální tajemník Stálého rozhodčího soudu z osob, které byly formálně navrženy jednou ze stran nebo oběma stranami pro účely odstavce 4.

6. Osoby tvořící rozhodčí soud musí být vysoce kvalifikované osoby s vazbami na strany nebo bez nich, u nichž je zaručena nezávislost a neexistence střetu zájmů, jakož i široká škála zkušeností. Musí mít zejména odborné znalosti v oblasti práva a záležitostí, na něž se vztahuje tento protokol, nesmí přijímat pokyny od žádné ze stran a musí zastávat svou funkci jako soukromé osoby a nesmí jednat podle pokynů žádné organizace nebo vlády, pokud jde o záležitosti týkající se sporu. Předseda rozhodčího soudu musí mít rovněž zkušenosti s postupy řešení sporů.

ČLÁNEK II.3

Prohlášení rozhodců

1. Pokud se u určité osoby zvažuje její jmenování rozhodcem, oznámí tato osoba všechny okolnosti, které by mohly vyvolat oprávněné pochybnosti o její nestrannosti nebo nezávislosti. V době od svého jmenování a v průběhu celého rozhodčího řízení oznamuje rozhodce tyto okolnosti neprodleně stranám a ostatním rozhodcům, pokud tak již neučinil.

2. Rozhodce může být odvolán, pokud existují okolnosti, které by mohly vyvolat oprávněné pochybnosti o jeho nestrannosti nebo nezávislosti.

3. Strana smí požádat o odvolání rozhodce, kterého jmenovala, pouze z důvodu, který se dozvěděla až po tomto jmenování.

4. Pokud rozhodce nejedná nebo pokud nemůže *de iure* nebo *de facto* plnit svou úlohu, použije se postup pro odvolání rozhodců stanovený v článku II.4.

ČLÁNEK II.4

Odvolání rozhodců

1. Strana, která chce odvolat rozhodce, podá žádost o odvolání do 30 dnů ode dne, kdy jí bylo oznámeno jmenování daného rozhodce, nebo do 30 dnů ode dne, kdy se dozvěděla o okolnostech uvedených v článku II.3.

2. Žádost o odvolání se zasílá druhé straně, odvolanému rozhodci, ostatním rozhodcům a Mezinárodnímu úřadu. Musí v ní být uvedeny důvody žádosti o odvolání.

3. Pokud byla podána žádost o odvolání, může druhá strana tuto žádost o odvolání přijmout. Daný rozhodce může rovněž odstoupit. Přijetí žádosti o odvolání nebo odstoupení nepředstavuje uznání důvodů žádosti o odvolání.

4. Pokud do 15 dnů ode dne oznámení žádosti o odvolání druhá strana žádost o odvolání nepřijme nebo pokud daný rozhodce neodstoupí, může strana, která o odvolání žádá, požádat generálního tajemníka Stálého rozhodčího soudu, aby o odvolání rozhodl.

5. Nedohodnou-li se strany jinak, musí být v rozhodnutí uvedeném v odstavci 4 uvedeny důvody tohoto rozhodnutí.

ČLÁNEK II.5

Nahrazení rozhodce

1. S výhradou odstavce 2 tohoto článku, je-li během rozhodčího řízení nutné rozhodce nahradit, je náhradník jmenován nebo vybrán v souladu s postupem stanoveným v článku II.2, který se použije na jmenování nebo výběr rozhodce, který má být nahrazen. Tento postup se použije i v případě, že jedna strana nevyužila svého práva jmenovat rozhodce, který má být nahrazen, nebo se tohoto jmenování účastnit.

2. V případě nahrazení rozhodce se řízení obnoví ve fázi, kdy nahrazený rozhodce přestal vykonávat své funkce, nerozhodne-li rozhodčí soud jinak.

ČLÁNEK II.6

Zproštění odpovědnosti

S výjimkou případů úmyslného protiprávního jednání nebo hrubé nedbalosti se strany v maximální míře povolené platnými právními předpisy zřeknou jakýchkoli kroků proti rozhodcům za jakékoli jednání nebo opomenutí v souvislosti s rozhodčím řízením.

KAPITOLA III

ROZHODČÍ ŘÍZENÍ

ČLÁNEK III.1

Obecná ustanovení

1. Datem ustavení rozhodčího soudu je den, kdy přijal své jmenování poslední rozhodce.

2. Rozhodčí soud zajistí, aby se stranám dostalo rovného zacházení a aby každá z nich měla v příslušné fázi řízení dostatečnou možnost uplatnit svá práva a předložit svůj případ. Rozhodčí soud vede řízení tak, aby nedocházelo k průtahům a zbytečným výdajům a aby byl spor mezi stranami vyřešen.

3. Nerozhodne-li rozhodčí soud po vyslechnutí stran jinak, koná se slyšení.

4. Zašle-li strana rozhodčímu soudu sdělení, učiní tak prostřednictvím Mezinárodního úřadu a současně zašle kopii druhé straně. Mezinárodní úřad zašle kopii tohoto sdělení každému rozhodci.

ČLÁNEK III.2

Místo konání rozhodčího řízení

Místem konání rozhodčího řízení je Haag. Pokud to vyžadují výjimečné okolnosti, může rozhodčí soud zasedat na jakémkoli jiném místě, které považuje za vhodné pro své jednání.

ČLÁNEK III.3

Jazyk

1. Jazyky řízení jsou francouzština a angličtina.

2. Rozhodčí soud může nařídit, aby ke všem dokumentům připojeným k žalobnímu nároku nebo k žalobní odpovědi a ke všem dalším dokumentům předloženým v průběhu řízení v původním jazyce byl přiložen překlad do jednoho z jazyků řízení.

ČLÁNEK III.4

Žalobní nárok

1. Žalující strana zašle svůj žalobní nárok písemně žalované straně a rozhodčímu soudu prostřednictvím Mezinárodního úřadu ve lhůtě stanovené rozhodčím soudem. Žalující strana se může rozhodnout, že své oznámení o zahájení rozhodčího řízení podle článku I.4 bude považovat za žalobní nárok, pokud rovněž splňuje podmínky uvedené v odstavcích 2 a 3 tohoto článku.

2. Žalobní nárok obsahuje tyto informace:

a) informace uvedené v čl. I.4 odst. 3 písm. b) až f);

b) popis skutečností předložených na podporu žalobního nároku a

c) právní argumenty předložené na podporu žalobního nároku.

3. K žalobnímu nároku musí být pokud možno přiloženy veškeré dokumenty a jiné důkazy uvedené žalující stranou nebo by na ně měl žalobní nárok odkazovat. V případech uvedených v čl. 20 odst. 3 protokolu musí žalobní nárok obsahovat pokud možno rovněž informace o nutnosti předložit věc Soudnímu dvoru Evropské unie.

ČLÁNEK III.5

Žalobní odpověď

1. Žalovaná strana zašle svou žalobní odpověď písemně žalující straně a rozhodčímu soudu prostřednictvím Mezinárodního úřadu ve lhůtě stanovené rozhodčím soudem. Žalovaná strana se může rozhodnout, že odpověď na oznámení o zahájení rozhodčího řízení podle článku I.5 bude považovat za žalobní odpověď, pokud odpověď na oznámení o zahájení rozhodčího řízení rovněž splňuje podmínky uvedené v odstavci 2 tohoto článku.

2. Žalobní odpověď musí odpovídat na body žalobního nároku uvedené v souladu s čl. III.4 odst. 2 písm. a) až c) tohoto dodatku. Musí k ní být pokud možno přiloženy veškeré dokumenty a jiné důkazy uvedené žalovanou stranou nebo by na ně měla žalobní odpověď odkazovat. V případech uvedených v čl. 20 odst. 3 protokolu musí žalobní odpověď obsahovat pokud možno rovněž informace o nutnosti předložit věc Soudnímu dvoru Evropské unie.

3. V žalobní odpovědi nebo v pozdější fázi rozhodčího řízení, pokud rozhodčí soud rozhodne, že prodlení je odůvodněno okolnostmi, může žalovaná strana podat protinávrh za předpokladu, že je k tomu rozhodčí soud příslušný.

4. Na protinávrh se použije čl. III.4 odst. 2 a 3.

ČLÁNEK III.6

Příslušnost pro rozhodčí řízení

1. Rozhodčí soud rozhodne o své příslušnosti na základě čl. 20 odst. 2 nebo čl. 21 odst. 2 protokolu.

2. V případech uvedených v čl. 20 odst. 2 protokolu má rozhodčí soud mandát ke zkoumání otázky, která vedla ke sporu, oficiálně zařazené k vyřešení na pořad jednání Smíšeného výboru pro bezpečnost potravin v souladu s čl. 20 odst. 1 protokolu.

3. V případech uvedených v čl. 21 odst. 2 protokolu má rozhodčí soud, který projednával hlavní věc, mandát ke zkoumání přiměřenosti sporných kompenzačních opatření, včetně případů, kdy tato opatření byla zcela nebo zčásti přijata v jiné dvoustranné dohodě v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní, nebo v dohodě o obchodu se zemědělskými produkty.

4. Předběžná námitka nepříslušnosti rozhodčího soudu musí být podána nejpozději v žalobní odpovědi nebo – v případě protinávrhu – v replice. Skutečnost, že strana jmenovala rozhodce nebo se účastnila jeho jmenování, ji nezbavuje práva vznést takovou předběžnou námitku. Předběžná námitka ohledně toho, že by spor překročil pravomoci rozhodčího soudu, se podá, jakmile je během rozhodčího řízení vznesena otázka, která údajně překračuje jeho pravomoci. Rozhodčí soud může v každém případě přijmout předběžnou námitku podanou po uplynutí stanovené lhůty, pokud se domnívá, že k prodlení došlo z oprávněného důvodu.

5. Rozhodčí soud může o předběžné námitce uvedené v odstavci 4 rozhodnout tak, že ji bude považovat za předběžnou otázku, nebo prostřednictvím rozhodnutí ve věci samé.

ČLÁNEK III.7

Jiná písemná podání

Rozhodčí soud po konzultaci se stranami rozhodne o jiných písemných podáních kromě žalobního nároku a žalobní odpovědi, které strany musí nebo mohou předložit, a stanoví lhůtu pro jejich předložení.

ČLÁNEK III.8

Lhůty

1. Lhůty stanovené rozhodčím soudem pro předání písemných dokumentů, včetně žalobního nároku a žalobní odpovědi, nepřekročí 90 dnů, nedohodnou-li se strany jinak.

2. Rozhodčí soud přijme konečné rozhodnutí do 12 měsíců ode dne svého ustavení. Ve výjimečných případech spojených se zvláštními obtížemi může rozhodčí soud tuto lhůtu prodloužit až o další tři měsíce.

3. Lhůty stanovené v odstavcích 1 a 2 se zkrátí na polovinu:

a) na žádost žalující nebo žalované strany, pokud rozhodčí soud do 30 dnů od této žádosti po vyslechnutí druhé strany rozhodne, že se jedná o naléhavý případ, nebo

b) pokud se na tom strany dohodly.

4. V případech uvedených v čl. 21 odst. 2 protokolu přijme rozhodčí soud své konečné rozhodnutí do šesti měsíců od data, kdy byla oznámena kompenzační opatření v souladu s čl. 21 odst. 1 protokolu.

ČLÁNEK III.9

Předložení věcí Soudnímu dvoru Evropské unie

1. Při uplatnění článku 17 a čl. 20 odst. 3 protokolu předloží rozhodčí soud věc Soudnímu dvoru Evropské unie.

2. Rozhodčí soud může předložit věc Soudnímu dvůr Evropské unie kdykoli v průběhu řízení za předpokladu, že je schopen dostatečně přesně vymezit právní a skutkový rámec věci a právní otázky, které vyvolává.

Řízení před rozhodčím soudem se přeruší do doby, než Soudní dvůr Evropské unie vydá rozhodnutí.

3. Kterákoli ze stran může zaslat rozhodčímu soudu odůvodněnou žádost, aby věc předložil Soudnímu dvoru Evropské unie. Rozhodčí soud takovou žádost zamítne, pokud se domnívá, že podmínky pro předložení věci Soudnímu dvoru Evropské unie uvedené v odstavci 1 nejsou splněny. Zamítne-li rozhodčí soud žádost strany o předložení věci Soudnímu dvoru Evropské unie, své rozhodnutí odůvodní v rozhodnutí ve věci samé.

4. Rozhodčí soud předloží věc Soudnímu dvoru Evropské unie prostřednictvím oznámení. Oznámení obsahuje alespoň tyto informace:

a) stručný popis sporu;

b) dotčený právní akt (akty) Unie a/nebo dotčená ustanovení protokolu a

c) pojem práva Unie, který má být vykládán v souladu s čl. 17 odst. 2 protokolu.

Rozhodčí soud oznámí předložení věci Soudnímu dvoru Evropské unie stranám.

5. Soudní dvůr Evropské unie použije obdobně vnitřní jednací řád použitelný pro výkon své pravomoci rozhodovat o předběžných otázkách týkajících se výkladu Smluv a aktů přijatých orgány, institucemi a jinými subjekty Unie.

6. Zástupci a advokáti oprávnění zastupovat strany před rozhodčím soudem podle článků I.4, I.5, III.4 a III.5 jsou oprávněni zastupovat strany před Soudním dvorem Evropské unie.

ČLÁNEK III.10

Předběžná opatření

1. V případech uvedených v čl. 21 odst. 2 protokolu může kterákoli ze stran v kterékoli fázi rozhodčího řízení požádat o předběžná opatření spočívající v pozastavení kompenzačních opatření.

2. Žádost podle odstavce 1 musí označovat předmět sporu, okolnosti, které dokládají naléhavost, jakož i skutkové i právní důvody, které *prima facie* odůvodňují nařízení navrhovaných předběžných opatření. Musí obsahovat veškeré dostupné důkazy a důkazní návrhy, jež mají odůvodnit nařízení předběžných opatření.

3. Strana, která žádá o předběžná opatření, zašle svou žádost písemně druhé straně a rozhodčímu soudu prostřednictvím Mezinárodního úřadu. Rozhodčí soud stanoví krátkou lhůtu, v níž může druhá strana předložit písemná nebo ústní vyjádření.

4. Rozhodčí soud do jednoho měsíce od podání žádosti uvedené v odstavci 1 rozhodne o pozastavení sporných kompenzačních opatření, jsou-li splněny tyto podmínky:

a) rozhodčí soud je *prima facie* přesvědčen o opodstatněnosti věci předložené stranou, která ve své žádosti žádá o předběžná opatření;

b) rozhodčí soud se domnívá, že až do konečného rozhodnutí by strana žádající o předběžná opatření utrpěla vážnou a nenapravitelnou újmu, pokud by nedošlo k pozastavení kompenzačních opatření, a

c) újma způsobená straně žádající o předběžná opatření okamžitým uplatněním sporných kompenzačních opatření převažuje nad zájmem na okamžitém a účinném uplatňování daných opatření.

5. Přerušení řízení podle čl. III.9 odst. 2 druhého pododstavce se nepoužije na řízení podle tohoto článku.

6. Rozhodnutí přijaté rozhodčím soudem podle odstavce 4 má pouze prozatímní účinek a není jím dotčeno rozhodnutí rozhodčího soudu ve věci samé.

7. Nestanoví-li rozhodnutí rozhodčího soudu v souladu s odstavcem 4 tohoto článku dřívější datum pro ukončení pozastavení, pozastavení končí přijetím konečného rozhodnutí podle čl. 21 odst. 2 protokolu.

8. Aby se předešlo pochybnostem, pro účely tohoto článku se rozumí, že rozhodčí soud při zvažování příslušných zájmů strany žádající o předběžná opatření a druhé strany zohlední zájmy fyzických osob a hospodářských subjektů stran, avšak toto zohlednění nesmí vést k přiznání reprezentativnosti těchto fyzických osob nebo hospodářských subjektů před rozhodčím soudem.

ČLÁNEK III.11

Důkazní prostředky

1. Každá strana předloží důkazy o skutečnostech, které jsou základem jejího nároku nebo její obhajoby.

2. Rozhodčí soud může na žádost jedné ze stran nebo z vlastní iniciativy požádat strany o relevantní informace, které považuje za nezbytné a vhodné. Rozhodčí soud stanoví stranám lhůtu pro odpověď na jeho žádost.

3. Rozhodčí soud může na žádost jedné ze stran nebo z vlastní iniciativy požádat jakýkoli zdroj o jakékoli informace, které považuje za vhodné. Rozhodčí soud si může rovněž vyžádat stanovisko odborníků, považuje-li to za vhodné, a v příslušných případech s výhradou jakýchkoli podmínek dohodnutých stranami.

4. Všechny informace získané rozhodčím soudem podle tohoto článku se poskytnou stranám a strany mohou rozhodčímu soudu předložit k těmto informacím připomínky.

5. Rozhodčí soud poté, co si vyžádal stanovisko druhé strany, přijme vhodná opatření k řešení veškerých otázek vznesených jednou ze stran, které se týkají ochrany osobních údajů, služebního tajemství a oprávněných zájmů důvěrnosti.

6. Rozhodčí soud rozhodne o přípustnosti, relevantnosti a síle předložených důkazů.

ČLÁNEK III.12

Slyšení

1. Pokud se musí konat slyšení, rozhodčí soud po konzultaci se stranami oznámí stranám s dostatečným předstihem datum, čas a místo slyšení.

2. Slyšení je veřejné, nerozhodne-li rozhodčí soud z vážných důvodů z úřední povinnosti nebo na návrh stran jinak.

3. O každém slyšení vypracuje a podepíše předseda rozhodčího soudu protokol. Pouze tyto protokoly jsou závazné.

4. Rozhodčí soud může rozhodnout o tom, že se slyšení bude konat virtuálně, v souladu s praxí Mezinárodního úřadu. Strany musí být o této praxi včas informovány. V takových případech se použije obdobně odstavec 1 a odstavec 3.

ČLÁNEK III.13

Absence konání

1. Pokud žalující strana ve lhůtě stanovené tímto dodatkem nebo rozhodčím soudem bez dostatečného důvodu nepředloží svůj žalobní nárok, nařídí rozhodčí soud ukončení rozhodčího řízení, pokud neexistují nevyřešené otázky, u nichž může být rozhodnutí nezbytné, a pokud to rozhodčí soud považuje za vhodné.

Pokud žalovaná strana ve lhůtě stanovené tímto dodatkem nebo rozhodčím soudem bez dostatečného důvodu nepředloží svou odpověď na oznámení o zahájení rozhodčího řízení nebo svou žalobní odpověď, nařídí rozhodčí soud pokračování v řízení, aniž by toto nepředložení samo o sobě považoval za přijetí tvrzení žalující strany.

Druhý pododstavec se použije i v případě, že žalující strana nepředloží repliku na protinávrh.

2. Pokud se strana řádně svolaná v souladu s čl. III.12 odst. 1 nedostaví ke slyšení a nedoloží dostatečné důvody, proč tak neučinila, může rozhodčí soud v rozhodčím řízení pokračovat.

3. Pokud strana, která byla rozhodčím soudem řádně vyzvána k předložení dalších důkazů, tak neučiní ve stanovených lhůtách, aniž by prokázala dostatečné důvody, proč tak neučinila, může rozhodčí soud rozhodnout na základě důkazů, které má k dispozici.

ČLÁNEK III.14

Ukončení řízení

1. Je-li prokázáno, že strany měly přiměřeně možnost předložit své argumenty, může rozhodčí soud prohlásit řízení za ukončené.

2. Rozhodčí soud může, považuje-li to za nezbytné vzhledem k výjimečným okolnostem, rozhodnout z vlastního podnětu nebo na žádost strany o opětovném zahájení řízení kdykoli před přijetím rozhodnutí.

KAPITOLA IV

ROZHODNUTÍ

ČLÁNEK IV.1

Rozhodnutí

Rozhodčí soud usiluje o přijetí rozhodnutí na základě konsensu. Ukáže-li se však, že není možné přijmout rozhodnutí na základě konsensu, je rozhodnutí rozhodčího soudu přijato většinou rozhodců.

ČLÁNEK IV.2

Podoba a účinek rozhodnutí rozhodčího soudu

1. Rozhodčí soud může v různých okamžicích přijímat samostatná rozhodnutí o různých otázkách.

2. Veškerá rozhodnutí se vydávají v písemné podobě a uvádějí důvody, o které se opírají. Jsou pro strany konečná a závazná.

3. Rozhodnutí rozhodčího soudu musí být podepsáno rozhodci, musí obsahovat datum jeho přijetí a místo konání rozhodčího řízení. Kopii rozhodnutí podepsaného rozhodci zašle stranám Mezinárodní úřad.

4. Mezinárodní úřad rozhodnutí rozhodčího soudu zveřejní.

Při zveřejňování rozhodnutí rozhodčího soudu Mezinárodní úřad dodržuje příslušná pravidla týkající se ochrany osobních údajů, služebního tajemství a oprávněných zájmů důvěrnosti.

Pravidla uvedená v druhém pododstavci jsou totožná pro všechny dvoustranné dohody v oblastech vnitřního trhu, jichž se Švýcarsko účastní, jakož i pro dohodu o ochraně zdraví, dohodu o obchodu se zemědělskými produkty a dohodu o pravidelném finančním příspěvku Švýcarska. Smíšený výbor pro bezpečnost potravin tato pravidla přijme a aktualizuje rozhodnutím pro účely protokolu.

5. Strany musí splnit požadavky všech rozhodnutí rozhodčího soudu neprodleně.

6. V případech uvedených v čl. 20 odst. 2 protokolu a po obdržení stanoviska stran stanoví rozhodčí soud v rozhodnutí ve věci samé přiměřenou lhůtu pro splnění požadavků svého rozhodnutí v souladu s čl. 20 odst. 5 protokolu s přihlédnutím k vnitřním postupům stran.

ČLÁNEK IV.3

Rozhodné právo, pravidla výkladu, mediátor

1. Rozhodným právem je protokol, právní akty Unie, na něž se v ní odkazuje, jakož i jakékoli jiné pravidlo mezinárodního práva relevantní pro uplatňování uvedených nástrojů.

2. Rozhodčí soud rozhoduje v souladu s pravidly výkladu uvedenými v článku 17 protokolu.

3. Předchozí rozhodnutí přijatá orgánem pro řešení sporů, pokud jde o přiměřenost kompenzačních opatření podle jiné dvoustranné dohody z těch, která jsou uvedena v čl. 21 odst. 2 protokolu, jsou pro rozhodčí soud závazná.

4. Rozhodčí soud nesmí rozhodovat jako mediátor nebo *ex aequo et bono*.

ČLÁNEK IV.4

Vzájemně dohodnuté řešení nebo jiné důvody pro ukončení řízení

1. Strany se mohou kdykoli vzájemně dohodnout na řešení svého sporu. Každé takové řešení sdělí společně rozhodčímu soudu. Pokud je nutné, aby řešení bylo schváleno podle příslušných vnitrostátních postupů kterékoli strany, musí oznámení obsahovat odkaz na uvedený požadavek a rozhodčí řízení se pozastaví. Rozhodčí řízení se ukončí, pokud se takové schválení nevyžaduje, nebo po oznámení ukončení všech vnitrostátních postupů.

2. Pokud žalující strana v průběhu řízení písemně informuje rozhodčí soud o tom, že si nepřeje pokračovat v řízení, a pokud žalovaná strana ke dni, kdy toto sdělení rozhodčí soud obdržel, dosud neučinila žádné kroky v řízení, vydá rozhodčí soud oficiální usnesení o ukončení řízení. Rozhodčí soud rozhodne o nákladech, které nese žalující strana, odůvodňuje-li to chování této strany.

3. Dojde-li rozhodčí soud před přijetím rozhodnutí rozhodčího soudu k závěru, že pokračování v řízení se stalo bezpředmětným nebo nemožným z jiných důvodů, než jsou důvody uvedené v odstavcích 1 a 2, informuje rozhodčí soud strany o svém záměru vydat usnesení, kterým se řízení ukončí.

První pododstavec se nepoužije, pokud existují nevyřešené otázky, o nichž může být nezbytné rozhodnout, a pokud to rozhodčí soud považuje za vhodné.

4. Rozhodčí soud zašle stranám kopii usnesení o ukončení rozhodčího řízení nebo kopii rozhodnutí přijatého dohodou stran, podepsaných rozhodci. Ustanovení čl. IV.2 odst. 2 až 5 se použijí na rozhodčí rozhodnutí přijatá dohodou stran.

ČLÁNEK IV.5

Oprava rozhodnutí rozhodčího soudu

1. Do 30 dnů od obdržení rozhodnutí rozhodčího soudu může strana oznámením druhé straně a rozhodčímu soudu prostřednictvím Mezinárodního úřadu požádat rozhodčí soud, aby ve znění rozhodnutí rozhodčího soudu opravil jakékoli chyby ve výpočtu, administrativní či typografické chyby nebo chyby či opomenutí podobné povahy. Pokud rozhodčí soud považuje žádost za oprávněnou, provede opravu do 45 dnů od obdržení žádosti. Žádost nemá odkladný účinek na lhůtu stanovenou v čl. IV.2 odst. 6.

2. Rozhodčí soud může do 30 dnů od sdělení svého rozhodnutí provést z vlastního podnětu opravy uvedené v odstavci 1.

3. Opravy uvedené v odstavci 1 tohoto článku se provádějí písemně a tvoří nedílnou součást rozhodnutí. Použije se čl. IV.2 odst. 2 až 5.

ČLÁNEK IV.6

Poplatky rozhodců

1. Poplatky uvedené v článku IV.7 musí být přiměřené s přihlédnutím ke složitosti případu, době, kterou rozhodci na případu strávili, a ke všem dalším relevantním okolnostem.

2. Vytvoří se a v případě potřeby aktualizuje seznam denních náhrad a maximálního a minimálního počtu hodin, který je společný pro všechny dvoustranné dohody v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní, jakož i pro dohodu o ochraně zdraví, dohodu o obchodu se zemědělskými produkty a dohodu o pravidelném finančním příspěvku Švýcarska. Smíšený výbor pro bezpečnost potravin tento seznam přijme a aktualizuje rozhodnutím pro účely protokolu.

ČLÁNEK IV.7

Náklady

1. Každá strana nese své vlastní náklady a polovinu nákladů rozhodčího soudu.

2. Rozhodčí soud stanoví své náklady ve svém rozhodnutí ve věci samé. Tyto náklady zahrnují pouze:

a) poplatky rozhodců, které se uvedou zvlášť pro každého rozhodce a stanoví je sám rozhodčí soud v souladu s článkem IV.6;

b) cestovní a další výdaje rozhodců a

c) poplatky a výdaje Mezinárodního úřadu.

3. Náklady uvedené v odstavci 2 musí být přiměřené s ohledem na spornou částku, složitost sporu, dobu, kterou na případu rozhodci a veškeří odborníci jmenovaní rozhodčím soudem strávili, a veškeré další relevantní okolnosti.

ČLÁNEK IV.8

Složení zálohy na náklady

1. Na začátku rozhodčího řízení může Mezinárodní úřad požádat strany, aby složily stejnou částku jako zálohu na náklady uvedené v čl. IV.7 odst. 2.

2. V průběhu rozhodčího řízení může Mezinárodní úřad požádat strany o dodatečné zálohy kromě záloh uvedených v odstavci 1.

3. Veškeré částky uložené stranami podle tohoto článku se uhradí Mezinárodnímu úřadu a jsou vyplaceny k pokrytí skutečně vynaložených nákladů, zejména včetně poplatků zaplacených rozhodcům a Mezinárodnímu úřadu.

KAPITOLA V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK V.1

Změny

Smíšený výbor pro bezpečnost potravin může rozhodnutím přijmout změny tohoto dodatku.

Dodatek 2

VÝSADY A IMUNITY
EVROPSKÉHO ÚŘADU PRO BEZPEČNOST POTRAVIN

ČLÁNEK 1

(odpovídající článku 1 protokolu (č. 7))

Prostory a budovy Evropského úřadu pro bezpečnost potravin (dále jen „úřad“) jsou nedotknutelné. Jsou vyloučeny z domovních prohlídek, rekvizic, zabavení či vyvlastnění. Majetek a pohledávky úřadu se nemohou stát předmětem jakéhokoli výkonu správního nebo soudního rozhodnutí bez zmocnění Soudního dvora Evropské unie.

ČLÁNEK 2

(odpovídající článku 2 protokolu (č. 7))

Archivy úřadu jsou nedotknutelné.

ČLÁNEK 3

(odpovídající článkům 3 a 4 protokolu (č. 7))

1. Úřad, jeho pohledávky, příjmy a ostatní majetek jsou osvobozeny od veškerých přímých daní.

2. Na zboží a služby určené pro úřední potřebu úřadu a vyvážené ze Švýcarska nebo poskytované úřadu ve Švýcarsku se neuplatňují žádná nepřímá cla ani daně.

3. Osvobození od DPH je přiznáno, pokud skutečná kupní cena zboží a služeb uvedených na faktuře nebo v příslušném dokladu činí nejméně sto švýcarských franků (včetně daně). Úřad je osvobozen od veškerých cel, zákazů a omezení při dovozu a vývozu, pokud jde o předměty určené pro jeho úřední potřebu; takto dovezené předměty nebudou ve Švýcarsku zcizeny úplatně ani bezúplatně, jinak než za podmínek schválených vládou Švýcarska.

4. Osvobození od DPH, spotřebních daní a jakýchkoli jiných nepřímých daní probíhá formou prominutí daně po předložení příslušných švýcarských formulářů dodavateli zboží či poskytovateli služeb.

5. Osvobození se nevztahuje na daně, dávky a poplatky představující pouze odměnu za veřejně prospěšné služby.

ČLÁNEK 4

(odpovídající článku 5 protokolu (č. 7))

Úřad požívá pro svou úřední komunikaci a předávání veškerých dokumentů ve Švýcarsku stejného zacházení, jaké daný stát přiznává diplomatickým zastoupením.

Úřední korespondence a jiná úřední komunikace úřadu nepodléhá cenzuře.

ČLÁNEK 5

(odpovídající článku 6 protokolu (č. 7))

Průkazy Unie vydávané členům a zaměstnancům úřadu se uznávají za platné cestovní doklady na území Švýcarska. Tyto průkazy jsou vydávány úředníkům a jiným zaměstnancům za podmínek stanovených služebním řádem úředníků a pracovním řádem ostatních zaměstnanců Unie[1].

[1]. Nařízení (EHS) č. 31, (ESAE) č. 11, kterým se stanoví služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropského hospodářského společenství a Evropského společenství pro atomovou energii (Úř. věst. 45, 14.6.1962, s. 1385), včetně veškerých následných změn.

ČLÁNEK 6

(odpovídající článku 10 protokolu (č. 7))

Zástupci členských států Unie, kteří se účastní činnosti úřadu, jejich poradci a techničtí experti požívají po dobu výkonu své činnosti a během cest na místo zasedání ve Švýcarsku nebo při návratu z něj obvyklých výsad, imunit a výhod.

ČLÁNEK 7

(odpovídající článku 11 protokolu (č. 7))

Na území Švýcarska úředníci a jiní zaměstnanci úřadu bez ohledu na svou státní příslušnost:

a) jsou vyňati z pravomoci soudů pro úkony spojené s výkonem jejich funkce, včetně ústních a písemných projevů, s výhradou použití ustanovení smluv jednak o pravidlech určujících odpovědnost úředníků a jiných zaměstnanců vůči Unii a jednak o příslušnosti Soudního dvora Evropské unie rozhodovat spory mezi Unií a jejich úředníky a jinými zaměstnanci. Této imunity požívají i po ukončení své funkce;

b) nepodléhají oni ani jejich manželé či manželky a jimi vyživovaní rodinní příslušníci předpisům omezujícím přistěhovalectví a určujícím náležitosti přihlašování cizinců;

c) požívají v oblasti měnových a devizových předpisů výhod přiznávaných obvykle zaměstnancům mezinárodních organizací;

d) požívají práva bezcelně dovážet bytové zařízení a jiné věci osobní potřeby v souvislosti s prvním nástupem do funkce ve Švýcarsku a práva bezcelně zpětně vyvézt bytové zařízení a jiné věci osobní potřeby při ukončení výkonu funkce v dané zemi, v obou případech s výhradou podmínek považovaných za nezbytné vládou Švýcarska;

e) požívají práva bezcelně dovézt automobil pro svou osobní potřebu, který získali v zemi svého posledního pobytu nebo v zemi, jejímiž jsou státními příslušníky, za podmínek daného vnitřního trhu, a bezcelně zpětně vyvézt automobil, s výhradou podmínek považovaných za nezbytné vládou Švýcarska.

ČLÁNEK 8

(odpovídající článku 12 protokolu (č. 7))

Platy, mzdy a služební požitky, které poskytuje úřad svým úředníkům a jiným zaměstnancům, podléhají dani ve prospěch úřadu, jejíž podmínky a způsob vybírání stanoví právo Unie.

Úředníci a jiní zaměstnanci jsou osvobozeni od švýcarských federálních, kantonálních a obecních daní z platů, mezd a požitků, které jim poskytuje úřad.

ČLÁNEK 9

(odpovídající článku 13 protokolu (č. 7))

S úředníky a jinými zaměstnanci úřadu, kteří si výlučně z důvodů výkonu svých funkcí ve službách úřadu zřizují bydliště na území Švýcarska, je pro účely vybírání daní z příjmu, z majetku a dědické daně a dodržování smluv o zamezení dvojího zdanění, uzavřených mezi Švýcarskem a členskými státy Unie, zacházeno jak ve Švýcarsku, tak ve státě, jehož jsou daňovými rezidenty, tak, jako by si zachovali své původní bydliště v posledně jmenovaném státě, je-li tento stát členským státem Unie. Toto ustanovení se vztahuje rovněž na manžela nebo manželku, pokud nevykonává vlastní profesionální činnost, a na děti vyživované osobami uvedenými v tomto článku a v jejich péči.

Movitý majetek ve vlastnictví osob uvedených v prvním pododstavci, který se nachází ve Švýcarsku, je osvobozen od dědické daně ve Švýcarsku; pro stanovení této daně je tento majetek posuzován, jako by se nacházel ve státě, jehož jsou tyto osoby daňovými rezidenty, s výhradou práv třetích zemí a případného použití ustanovení mezinárodních smluv o zamezení dvojího zdanění.

Při použití ustanovení tohoto článku se nepřihlíží k bydlišti získanému výlučně k výkonu funkcí ve službách jiných mezinárodních organizací.

ČLÁNEK 10

(odpovídající článku 14 protokolu (č. 7))

Právo Unie stanoví systém sociálních dávek příslušejících úředníkům a jiným zaměstnancům Unie.

Úředníci a jiní zaměstnanci úřadu tedy nejsou povinni účastnit se švýcarského systému sociálního pojištění, pokud se na ně již vztahuje systém sociálních dávek příslušejících úředníkům a jiným zaměstnancům Unie. Na rodinné příslušníky zaměstnanců úřadu, kteří s nimi žijí ve společné domácnosti, se vztahuje systém sociálních dávek příslušejících úředníkům a jiným zaměstnancům Unie, pokud nejsou zaměstnáni jiným zaměstnavatelem než úřadem a pokud nepobírají dávky sociálního zabezpečení od členského státu Unie nebo Švýcarska.

ČLÁNEK 11

(odpovídající článku 15 protokolu (č. 7))

Právo Unie stanoví kategorie úředníků a jiných zaměstnanců úřadu, na které se použijí všechna nebo některá ustanovení článků 7, 8 a 9.

Jména, funkce a adresy úředníků a jiných zaměstnanců zařazených do jednotlivých kategorií jsou pravidelně sdělovány Švýcarsku.

ČLÁNEK 12

(odpovídající článku 17 protokolu (č. 7))

Výsady, imunity a výhody jsou přiznávány úředníkům a jiným zaměstnancům úřadu výhradně v zájmu úřadu.

Úřad je povinen zbavit úředníka nebo jiného zaměstnance imunity ve všech případech, kdy podle jejího názoru zrušení této imunity není v rozporu se zájmy úřadu.

ČLÁNEK 13

(odpovídající článku 18 protokolu (č. 7))

Při uplatňování tohoto dodatku jedná úřad ve vzájemné shodě s odpovědnými úřady Švýcarska nebo příslušných členských států Unie.